

Друкований орган
Міністерства
оборони України

№ 51-52 (818-819)

21 – 31 грудня
2015 року

www.krula.com.ua

e-mail: krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс –
22242

З Новим 2016 роком!

На варті неба України!

30 літаків Ан-178 для
Королівських ВПС Саудівської Аравії

6 стор.

“Для мене це не перша війна. Я усе це
проходила в Чечні. Ще й з тим самим ворогом”

10-11 стор.

У Конго – вертольотна ротація

4 стор.

За оперативною інформацією штабу АТО, бойовики російсько-терористичних бандформувань, які днями самовільно зайняли населений пункт Комінтернове у так званій “сірій зоні”, намагаються в екстреному порядку вивести із захопленого селища важке озброєння, яке, відповідно до Мінських домовленостей, не повинно знаходитись поблизу лінії розмежування. Рух техніки здійснюється в напрямку населених пунктів Заїченко і Таврія.

Біля Маріуполя бойовики приховують заборонене озброєння від представників ОБСЄ

Таким чином, загарбники, яких курає влада Російської Федерації, вводять в оману представників Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ, котрі намагаються зафіксувати порушення бойовиками всіх угод про мирне врегулювання конфлікту. Ймовірно, що після завершення роботи міжнародної місії у Комінтернові заборонена зброя повернеться на позиції у цьому населеному пункті, і бойовики вдадуться до чергових збройних провокацій проти сил АТО.

Випадки фальсифікації реальної ситуації на тимчасово окупованих територіях представниками НЗФ є системним явищем.

В свою чергу, керівництво АТО пильно відстежує всі зміни в оперативній обстановці на цьому напрямку. Сили та засоби українських підрозділів перебувають у постійній готовності до адекватного реагування на будь-які виклики та загрози з боку окупантів.

mil.gov.ua

Товариші військовослужбовці та працівники Збройних Сил України! Шановні ветерани військової служби! Дорогі рідні та близькі військовослужбовців!

Від імені військової ради, Командування Повітряних Сил Збройних Сил України сердечно вітаю Вас з наступаючим Різдом Христовим та Новим 2016 роком! Ці величні та світлі свята вселяють у наші серця віру, любов і надії на мир в Україні.

У році, що минає, особовий склад з'єднав, військових частин і підрозділів Повітряних Сил Збройних Сил України виявляв мужність та героїзм при захисті незалежності і територіальної цілісності на Сході України, високу відповідальність, витримку та професіоналізм у виконанні поставлених завдань із захисту повітряного простору держави.

Висловлюю тверду впевненість, що Ваша фахова майстерність, патріотизм, відданість та честь будуть і надалі запорукою розвитку Повітряних Сил Збройних Сил України та зміцнення їх боєздатності.

Щиро дякую всім Вам за щоденну ратну працю, старанність і наполегливість у шляхетній військовій справі, а Вашим рідним і близьким – за розуміння та підтримку.

Бажаю Вам міцного здоров'я, світлого духовного піднесення, добра, миру і злагоди у сім'ях, спокою у Ваших серцях, нових успіхів у розбудові Повітряних Сил!

Нехай здійснюються Ваші мрії, задуми і бажання, а Господнє благословення й надалі буде на всіх ваших справах!

З Новим роком! З Різдом Христовим!

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

ОГОЛОШЕННЯ

Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба оголошує набір до докторантури та очної ад'юнктури у 2016 році

Набір до докторантури та очної ад'юнктури Харківського університету Повітряних Сил здійснюється за спеціальностями:

до докторантури: 20.02.12 – військова кібернетика, системи управління та зв'язок (військові науки); 09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії (філософські науки); до ад'юнктури:

20.01.01 – воєнне мистецтво (військові науки); 20.02.14 – озброєння і військова техніка (технічні науки); 05.12.17 – радіотехнічні та телевізійні системи, 05.13.06 – інформаційні технології.

Підготовка докторів і кандидатів наук з цих спеціальностей проводиться за наступними основними напрямками: авіація, наземне забезпечення авіації, зенітні ракетні війська Повітряних Сил Збройних Сил України, автоматизовані системи управління військами та озброєнням, радіотехнічні війська Повітряних Сил Збройних Сил України, протиповітряна оборона Сухопутних військ Збройних Сил України, радіоелектронна розвідка та радіоелектронна боротьба, електротехніка.

Умови вступу та порядок оформлення документів до докторантури та ад'юнктури викладено в Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, що затверджена наказом Міністра оборони України і Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265.

Довідки за адресою: 61023, м. Харків-23, вул. Сумська, 77/79, Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

Телефон для довідок: (057) 704-96-01.

Степан Полторак:

“Міністерство оборони України приділяє велику увагу розвитку відносин з Великою Британією в оборонній сфері”

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак зустрівся із Надзвичайним і Повноважним Послом Великої Британії в Україні пані Джудіт Гоф.

Глава вітчизняного оборонного відомства привітав британського дипломата з призначенням на посаду та наголосив, що Міністерство оборони України приділяє велику увагу розвитку відносин з Великою Британією в оборонній сфері.

Генерал армії України Степан Полторак поінформував посла про поточну воєнно-політичну ситуацію в Україні та позицію української сторони щодо розширення Міжнародної моніторингової місії ОБСЄ на сході України, а також залучення до роботи у цьому регіоні іноземних військових інспекторів державучасниць ОБСЄ.

– Конфлікт на території України засвідчив необхідність проведення кардинальних реформ в оборонній галузі відповідно до нових викликів та загроз, – підкреслив Міністр оборони України.

Степан Полторак поінформував, що наразі Міністерство оборони України спільно з іноземними радниками та американською корпорацією “RAND” завершує опрацювання спільного бачення цих реформ. Воно включає в себе кінцеву мету та чіткі кроки і результати, що мають бути досягнуті на ко-

жному з етапів реформування.

Він наголосив, що Дорожня карта проведення реформ буде презентована міністрам оборони країн-членів Альянсу у штаб-квартирі НАТО в лютому 2016 року.

Користуючись нагодою, генерал армії України Степан Полторак подякував Уряду Великої Британії за надання України гуманітарної та консультативно-дорадчої допомоги.

– Ми високо цінуємо допомогу Великої Британії у підготовці наших військовослужбовців, зокрема готовність британської сторони проводити тренування на всіх полігонах України. Мав нагоду особисто бачити, як проводять підготовку ваші інструктори, і оцінити її якість, – зазначив Міністр оборони України.

Керівник оборонного відомства підкреслив важливість продовження курсової підготовки українських військовослуж-

бовців – наразі це піхотний, логістичний курс, а також курс надання першої медичної допомоги на полі бою. Він висловив зацікавленість у розширенні спектру тренувань та включенні до програми підготовки військовослужбовців Збройних Сил України курсів з планування операцій за стандартами НАТО, курсів штабних офіцерів, артилерійських курсів тощо.

Міністр оборони наголосив, що українська сторона також зацікавлена у продовженні тісного співробітництва в рамках освіти українських військовослужбовців у вищих військових навчальних закладах та підрозділах Збройних сил Великої Британії, а також у лінгвістичній підготовці.

Степан Полторак окремо подякував послу за роботу британської сторони в рамках Багатонаціонального об'єднаного координаційного комітету

з питань військового співробітництва та оборонного реформування.

– У процесі реформування Збройних Сил України ми надаємо критичного значення реформуванню системи логістики. У цьому контексті приємно відзначити готовність Великої Британії очолити підкомітет “Логістичного забезпечення” в рамках діяльності Багатонаціонального об'єднаного координаційного комітету, – зазначив Міністр оборони України.

Він окремо відзначив активність і успішність в роботі британського радника при Міністерстві оборони України з питань управління та фінансового менеджменту у сфері оборони Філа Джонса.

– З огляду на досвід і плідну роботу Філ Джонс є одним із найавторитетніших іноземних радників при Міністерстві оборони України. Він конструктивно працює і завжди виходить з конкретними пропозиціями, – зазначив генерал армії України Степан Полторак.

Надзвичайний і Повноважний Посол Великої Британії в Україні пані Джудіт Гоф запевнила українську сторону у постійній та всебічній підтримці з боку Великої Британії. Вона засвідчила готовність британської сторони до подальшого розширення співпраці між оборонними відомствами двох країн, зокрема, у сфері надання медичної та лікарської допомоги, а також психологічної реабілітації українських військовослужбовців.

“Укроборонпром” запустить виробництво боєприпасів і двигунів для бронетехніки

Виробництво двигунів планують запустити на Заводі ім. Малишева і Харківському конструкторському бюро з двигунобудування. Виробництво боєприпасів – на потужностях київського підприємства “Артем”.

Державний концерн “Укроборонпром”, який об'єднує головні оборонні підприємства країни, у 2016 році має намір запустити виробництво боєприпасів різних калібрів, а також розв'язати проблему з постачанням двигунів для виготовлення бронетехніки, налагодивши серійне виробництво на українських підприємствах.

Про це повідомив гендиректор “Укроборонпрому” Роман Романов під час прес-конференції за підсумками роботи концерну в 2015 році.

Зокрема, згідно з інформацією керівництва концерну, виробництво двигунів планується запустити на Заводі імені Малишева і Харківському конструкторському бюро з двигунобудування.

Виробництво боєприпасів планується запустити на потужностях київського підприємства “Артем”. Там же концерн має намір розмістити виробни-

цтво з комплектації вибуховими речовинами бойових частин ракет і боєприпасів.

Також у планах на 2016 рік – модернізація виробничих потужностей Харківського конструкторського бюро імені Морозова і Заводу імені Малишева для серійного виробництва танків БМ “Оплот” і деталей для бронетехніки, зокрема, ходової частини й трансмісії для бронемашин “Дозор” і БТР-4.

На початку року керівництво “Укроборонпрому” планувало в 2015 році випуск 40 танків “Оплот”, а в 2016 році вихід на рівень виробництва 100-120 одиниць на рік. Також цього року концерн планував випустити 150 машин “Дозор-Б”, модернізувати БМП-1 і надати на озброєння ЗСУ нову бойову машину піхоти на базі танка Т-64. Тільки до кінця року “Укроборонпром” підписав контракт з Міноборони і виготовив 10 машин “Дозор”.

У Харкові та Маріуполі відкриються регіональні громадські приймальні Міністра оборони України

У Харкові, на базі обласного військового комісаріату, незабаром відкриється Регіональна громадська приймальня Міністра оборони України.

Наразі вже завершено обладнання приміщень та забезпечено усім необхідним працівників цього важливого соціального об'єкта. За організацію роботи приймальні та звітність перед громадськістю відповідас офіцер Харківського обласного військового комісаріату підполковник Ігор Пługатор.

– До складу працівників регіонального представництва глави оборонного відомства у Харкові включені офіцери відділу соціального забезпечення військомату, юристи, фінансисти та члени ветеранських організацій. Відтепер у робочий час з будь-яких питань, по-

в'язаних з військовою сферою, до нас зможуть звертатися військовослужбовці, їхні рідні та пересічні громадяни, – пояснив підполковник Ігор Пługатор.

Відкриття Регіональної громадської приймальні Міністра оборони України у Харкові заплановано на 28 грудня 2015 року. Проте вже зараз туди приходять відвідувачі.

Аналогічну підготовчу роботу цього тижня проведено й у Маріуполі Донецької області.

Там Регіональна громадська приймальня Міністра оборони України діятиме з 29 грудня 2015 року в приміщенні обласного військового комісаріату, що по вулиці Новотрубуна, 16.

Довідка. Регіональна громадська приймальня Міністра оборони України у Харкові розташована за адресою: вулиця Коцарська, 56, кімнати № 213 та № 214.

Графік роботи: понеділок-п'ятниця з 8.30 до 17.00 без перерви на обід. Вихідні дні: субота та неділя.

Телефон/факс: (057) 712-49-60. Електронні листи можна направляти за адресою: voshovk@ukr.net.

Петро Порошенко: "Україна є форпостом демократії на Сході Європи, як Ізраїль – форпост демократії на Близькому Сході"

Президент України під час свого виступу у Кнессеті Держави Ізраїль підкреслив, що російська агресія проти України – це війна не лише за територію, але й проти свободи і демократії.

"Росія має велику територію. Це війна світоглядів. Це війна проти свободи і демократії. І Україна, й українці сьогодні захищають їх. Українці гинуть саме за свободу і демократію, виборюючи право Української держави самостійно визначати своє майбутнє. І майбутнє для України є європейський вибір. Він є незворотним", – зазначив Петро Порошенко.

Президент України висловив впевненість, що "український народ хоче бачити свою державу серед європейських демократій, політично вільних, економічно розвинутих та соціально успішних держав. При цьому зазначив, що українці ані на мить не забувають про те, що європейська цивілізація, цивілізація Біблії, своєю появою зобов'язана в тому числі і потужному близькосхідному корінню.

"Сьогодні Україна є форпостом демократії на Сході Європи, так само, як Ізраїль є форпостом демократії на Близькому Сході. Подібно Ізраїлю, Україна має сусіда, який заперечує саме наше право на існування. І так само, як і ви, найбільш за все ми прагнемо миру. Я вірю в мир", – сказав він.

Говорячи про агресію на Донбасі, Петро Порошенко зауважив, що Росія спрямовує туди регулярні війська та забезпечує їх найсучаснішим озброєнням, окремі види якого розроблені й використовуються лише Росією. При цьому він зазначив, що кремлівський режим підтримує й фінансує терористичну діяльність як у зоні конфлікту, так і на решті території України.

Глава Української держави наголосив, що ці методи діяльності Росія випробовує не лише в Україні, а й в інших регіонах світу, зокрема й на Близькому Сході.

"Під приводом боротьби з "Ісламською державою" російські літаки здійснюють бомбардування сил поміркованої сирійської опозиції. Жертвами цих бомбардувань стають ні в чому не повинні цивільні, життя яких протягом останніх чотирьох років і так було сповнено стражданнями", – зазначив Петро Порошенко та застеріг щодо небезпеки завезених нещодавно російських ракетних комплексів "С-400", які здатні суттєво вплинути на баланс сил у регіоні.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов вважає фільм "Світолад" ("Миропорядок") ще одним свідченням нав'язливого бажання Володимира Путіна переділити світ, і визнанням агресії як єдиної форми самоствердження кремлівського диктатора.

Захист від повзучого путінізму – справа міжнародна

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов вважає фільм "Світолад" ("Миропорядок") ще одним свідченням нав'язливого бажання Володимира Путіна переділити світ, і визнанням агресії як єдиної форми самоствердження кремлівського диктатора.

"На початку грудня цього року я у своїй статті, що вийшла в "The Washington Post", прогнозував, що Путін, який знищив систему колективної безпеки як в Європі, так і в світі, за свої "успі-

хи" в Сирії вимагатиме нового розподілу світу, нової Ялтинської конференції, – зазначає О.Турчинов. – Не пройшло місяця, і Володимир Путін у пропагандистському фільмі, який так і називається "Світопорядок", вже у відкрити заявив щодо необхідності перегляду Ялтинських угод. У перекладі з кремлівського діалекту його маячня означає заклик до перерозподілу світу, існуючих кордонів та до закріплення нового формату глобальної політики: політики війни, політики сили".

За словами О.Турчинова, російський лідер продовжує погрожувати українцям, "обіцяючи захистити "російськомовних від на-

ціоналістів". "Під націоналістами він має на увазі всіх, хто виступає за незалежну, демократичну та європейську Україну. З фільму зрозуміло, що за тим самим сценарієм Путін готовий захищати арабомовних в Сирії, а тюркомовних в Турції, всіх, у кого, за його оцінкою, "похитнулись моральні цінності та орієнтири. Він навіть готовий захищати Європу від Америки", – зазначає він.

Саме тому, на переконання О.Турчинова, демократичним країнам треба зрозуміти, що прийшов час захищати як англомовних, так і російськомовних, тобто весь цивілізований світ від повзучого путінізму та його адептів.

Бюджет на 2016 рік має бути ухвалений вчасно...

"Ми знайдемо можливість, щоби країна отримала бюджет. Ми як Уряд України не дозволимо розвалити фінансову стабільність країни, зупинити фінансування армії, національної поліції. Ми не дамо можливості не платити пенсії і заробітні платні. Тому що безвідповідальність окремих фракцій Парламенту і народних депутатів України призведе саме до цього – до невиконання пенсій, до невиконання заробітних плат, до відсутності фінансування для українського війська, поліції, шкіл, лікарень, фактично – до економічної катастрофи в країні. Я цього не допущу", – наголосив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні Уряду 23 грудня.

Він підкреслив, що протягом трьох тижнів урядовці разом із членами Парламенту працювали над всіма необхідними бюджетними законопроектами. Метою цієї роботи став пошук компромісу. "Не для окремих народних депутатів і не для окремих фракцій Парламенту, а компромісу для країни", – акцентував Прем'єр-міністр.

"Усі питання, починаючи з дер-

жати Новий рік в стінах Верховної Ради, значить, там його й будемо відзначати разом із Урядом, – додав Глава Кабміну. – Якщо не буде проголосований бюджет, Санта Клауса на 31 грудня я обіцяю. Прямо в стінах Верховної Ради".

Глава Уряду підкреслив, що Україну будуть підтримувати тільки тоді, коли український політичний клас, обраний на парламентських

жовної підтримки для аграрного сектора країни і закінчуючи соціальними пільгами і соціальними стандартами, були вкотре узгоджені на рівні керівництва і окремих народних депутатів України. Але поки що у членів Парламенту не виходить усвідомити свою відповідальність перед країною", – наголосив Арсеній Яценюк.

Він зауважив, що Державний бюджет України на наступний рік та всі закони щодо дохідної і видавничої частин бюджету повинні бути ухвалені. "Усі компроміси, які треба було знайти, ми знайшли. І це означає, що якщо народним депутатам України треба буде відзна-

виборах, який сформував проєвропейську коаліцію, буде демонструвати сильну політичну волю щодо змін і реформ в країні, коли наші партнери будуть бачити, що ми дійсно працюємо на зміни в країні.

"Зміни в країні – це, в першу чергу, зміна в політичній відповідальності тих людей, яких обрали до Парламенту, яких Парламент делегував сюди, – а зараз чотири політичні фракції Верховної Ради України представлені в Уряді України, – тих людей, які несуть всю повноту відповідальності за управління країною перед громадянами", – сказав Арсеній Яценюк.

Роман Романов та Віталій Кличко підписали угоду про співробітництво

Співпраця з Державним концерном "Укроборонпром" вкрай необхідна Києву, адже вона принесе місту нові робочі місця, високі зарплати та податки до місцевого бюджету. Навзаєм українська армія отримає ще більше якісного, сучасного озброєння. Про це заявив Київський міський голова Віталій Кличко під час підписання Угоди із ДК "Укроборонпром" про співпрацю задля виконання державного оборонного замовлення та програми імпортозаміщення російських товарів.

податки до місцевого бюджету", – наголосив Віталій Кличко, додавши, що столична влада буде всіляко сприяти розвитку оборонної промисловості України.

Генеральний директор "Укроборонпрому" Роман Романов зазначив, що Київ – це фактично кузня оборонної промисловості України. Тут виробляється важлива для

нашого війська техніка, зокрема БТР-3, танки Т-72, протитанкові комплекси "Скіф" та "Корсар", літаки славетного "Антонова", безпілотники та стрілецька зброя.

"Співпраця Києва й "Укроборонпрому" є взаємовигідною. Обсяги виробництва підприємств Концерну набирають все більших обертів. Ми здатні забезпечити київські оборонні заводи замовленнями. А це – нові робочі місця і надходження до бюджету міста. Закликаємо всі підприємства столиці, незалежно від форми власності, співпрацювати з нами", – підкреслив Роман Романов.

Очілює "Укроборонпрому" також розповів, що Київ сильний своїм науковим потенціалом. Концерн вже співпрацює з найкращими вишами столиці, наприклад, з КНУ ім. Шевченка, Києво-Могилянською академією, Київським політехнічним інститутом. Відповідно до цільових програм спів-

робітництва, студенти не лише проходять практику на підприємствах Концерну, але й беруть участь у розробках сучасної новітньої техніки. Так, студенти КПІ розробили безпілотник, який у рекордно стислі терміни було запущено у серійне виробництво на ДП "Меридіан".

Нагадаємо, від квітня 2015 року аналогічні Меморандуми було підписано з підприємствами Львівщини, Тернопільщини, Миколаївщини, Херсонщини, Чернігівщини, Хмельниччини, Черкащини, Житомирщини, Івано-Франківщини та Запоріжжя. Вже нині помітний результат цих домовленостей – підприємства різних форм власності активно долучаються до роботи з імпортозаміщення в Концерні, постачаючи різну продукцію: від електричних приладів і запасних частин для двигунів до різного роду сплавів металів та складних агрегатів.

"Укроборонпром" – це більше 100 підприємств оборонно-промислової галузі, на яких працює понад 80 тисяч людей. Після запуску програми імпортозаміщення Концерн самостійно виробляє вже понад 35% номенклатурних одиниць, що раніше постачалися з Росії.

Військово-технічна допомога від США

Штаб Командування Повітряних Сил ЗС України, що у Вінниці, відвідала група офіцерів Військово-повітряних сил Сполучених Штатів Америки на чолі з начальником управління операцій ВПС Національної гвардії штату Каліфорнія полковником Віктором Сікорою.

Американських колег зустріла робоча група генералів та офіцерів Командування Повітряних Сил ЗС України, яку очолював командувач виду генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Під час робочої зустрічі сторони обговорили питання щодо реалізації візиту делегації Повітряних Сил ЗС України до Федеративної Республіки Німеччина у 2016 році на базу командування ВПС США в Європі у м. Рамштайн.

Одним із пріоритетних питань обговорення стало співробітництво у контексті надання військово-технічної допомоги з

боку Сполучених Штатів. Було розглянуто й інші напрямки двосторонньої співпраці, які становлять взаємну зацікавленість, відповідно до роботи багатонаціонального Об'єднаного комітету з питань військового співробітництва та оборонного реформування Збройних Сил України.

Варто відзначити, що це далеко не перший візит американських колег у Вінницю.

Сторони переконані, що співпраця між нашими державними триватиме й надалі.

Юрій Ігнат.
“Крила України”.
Фото автора.

Безпека авіаційних баз – головний пріоритет Повітряних Сил

Американські військові, перебуваючи з візитом в бригаді тактичної авіації Повітряно-го командування “Центр”, оглянули та оцінили військові аеродроми Повітряних Сил Збройних Сил України та провели їх технічне обстеження відповідно до стандартів НАТО, а також поділились набутим досвідом у сфері охорони військових об'єктів.

Керівник групи, фахівець з безпеки авіаційних баз підполковник Джой Вайлдмен та його колеги – технічні експерти з безпеки авіаційних баз Військово-повітряних сил США, в ході робочої поїздки ознайомили представників вітчизняних Повітряних Сил з системою забезпечення безпеки аеродромів, що використовується у Збройних силах США, а також провели оцінку української безпекової програми.

В ході проведення брифінгів-презентацій та зустрічей, військові обох країн обговорили алгоритм дій, порядок, функції та організацію

охорони та захисту військових об'єктів у польових умовах, які технічні засоби та обладнання використовуються для цього з урахуванням проведення АТО, а також дій сил швидкого реагування при виникненні загрози на військових об'єктах.

– В час, коли існує велика ймовірність нападу терористичних угруповань, ми надаємо велику увагу підвищенню рівня захисту авіаційним базам. Ми навчені виявити, відбити атаку та знищити ворога, тому всі свої знання та навички ми передамо вам, аби разом

протистояти всім викликам і загрозам, – зазначив під час брифінгу підполковник Джой Вайлдмен.

Також українські військові обговорили питання, що стосуються розробки програм захисту, професійної підготовки, заохочень і кар'єрного зростання, відпочинку та адаптації військовослужбовців після тривалих навантажень.

На завершення представники обох країн підбили підсумки спільної роботи та обговорили напрями подальшого двостороннього співробітництва у зазначеній сфері.

Любов Киналь. м.Васильків.

Співпраця матиме продовження

Днями в військовому секторі аеропорту “Бориспіль”, в рамках міжнародного військового співробітництва між Україною та США, відбувся другий етап передачі матеріально-технічних засобів від Військово-повітряних сил Національної гвардії штату Каліфорнія (США).

Військову місію представляв генерал-майор Національної гвардії США Девід Болдвін. Після відвантаження останньої коробки із засобами спеціального захисту, масками та шоломами, генерал звернувся до присутніх та запевнив, що на цьому військово-технічне співробітництво між нашими країнами не припиняється, а навпаки, матиме продовження. Адже Командування Національної гвардії США та керівництво держави всі-

ляко підтримують прагнення України до контролю над власними територіями та сприятимуть встановленню миру в нашій країні через допомогу українським Збройним Силам.

Перед цим генерал Болдвін вже провів ряд зустрічей з представниками Міністерства оборони України, де були задекларовані подальші спільні шляхи з реформування Збройних Сил відповідно до стандартів армій країн НАТО.

У Конго – вертольотна ротація

Цими вихідними з летища Міжнародного аеропорту “Львів” ім. Данила Галицького до міжнародного аеропорту Кісінгані ДР Конго здійснив рейс вантажний літак Ан-124-100 “Руслан”, який доставив для військовослужбовців 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації авіаційну техніку та майно, необхідне для виконання завдань.

Як повідомив командир 18-го окремого вертолітного загону, льотчик-снайпер полковник Володимир Колотило, з України до ДР Конго було доставлено 4 вертольоти – 2 ударні вертольоти Мі-24П та 2 Мі-8МТ, авіаційне майно, різноманітні агрегати та запчастини для військової техніки, а також інше майно, що потрібне для підтримання життєдіяльності українських миротворців та виконання завдань за призначенням в африканській країні.

За словами заступника командира вертолітного загону з інженерно-авіаційної служби підполковника Миколи Миколюка, цими днями відбулась планова ротація вертолітної техніки українського національного контингенту.

– У загоні ведеться відповідний облік гвинтокрилих машин. А вертольоти, термін експлуатації яких в умовах екваторіального африканського клімату наближається до завершення, відправляють в Україну для здійснення технічного обслуговування і ремонту. На заміну їм до Африки надходить авіаційна техніка, що

пройшла увесь комплекс регламентних робіт, – наголосив офіцер.

Також підполковник Микола Миколюк повідомив, що в ДР Конго вертольоти знову складуть, і після перевірки працездатності систем, вузлів та агрегатів буде здійснено обліт авіаційної техніки, її сертифікацію. Після цього техніку введуть у стрій.

Далі вертольоти після належного

технічного огляду з міжнародного аеропорту Кісінгані буде переміщено “своїм ходом” до місця базування 18-го окремого вертолітного загону – на вертолітний майданчик в міжнародний аеропорт Гома, що в ДР Конго.

Назар Волошин.
Фото автора.

30 літаків Ан-178 для Королівських ВПС Саудівської Аравії

17 грудня 2015 р. ДП “Антонов” і “Тақіа Аеронаутикс” (Королівство Саудівська Аравія) підписали “Меморандум про взаєморозуміння”. Ця угода підтверджує наміри сторін здійснити поставку 30-ти багатоцільових літаків Ан-178 Королівським ВПС Саудівської Аравії.

Як зазначив Президент “Тақіа Аеронаутикс”, генерал-майор у відставці Ali Mohammed Al-Ghamdi, підписання цього меморандуму є наступним значним кроком у розвитку співпраці.

– Ми вже підписали відповідні документи щодо взаємодії за проектом нового транспортного літака Ан-132 та спільного просування спеціальних варіантів літака Ан-148. Вибір на користь Ан-178 ми зробили, беручи до уваги хороші характеристики цього літака. Його значними перевагами, у порівнянні з іншими літаками цього класу, є ціна та низькі ек-

плуатаційні витрати. Ми також будемо реалізовувати спільну маркетингову політику з просування Ан-178 на ринки інших країн близькосхідного регіону, а потім плануємо спільне виробництво цих машин, – заявив він.

За словами першого віце-президента ДП “Антонов” Олександра Коцюби, ця подія стала ще одним підтвердженням взаємного прагнення України та Королівства

Саудівська Аравія до розвитку стратегічного партнерства в галузі літакобудування.

– Підписання меморандуму підтверджує, що Ан-178 – сучасний, надійний та функціональний літак, який викликає інтерес у потенційних замовників. Ми вдячні нашим партнерам за довіру та готові до виконання зобов'язань в рамках підписаних домовленостей, – розповів О.Коцюба.

Успішно випробувано модернізований вертоліт Мі-8МСБ

ДП “Завод 410 ЦА”, що входить до складу “Укроборонпрому”, успішно завершив цикл наземних та льотних випробувань вертольота Мі-8МСБ. Авіаційна машина отримала збільшену дальність польоту та вантажопідйомність і менші витрати пального. Це перший вертоліт, модернізований фахівцями цього підприємства.

На вертоліт Мі-8 було встановлено нові унікальні турбовальні двигуни ТВ3-117ВМА СБМ1В 4Есер з оновальним газогенератором та вільною турбіною. Вони поєднують у собі високу надійність та спроможність працювати за різних кліматичних умов. У конструкцію закладено цілу низку

перспективних авіаційних рішень, призначених для вертольотів п'ятого покоління.

Мі-8МСБ може виконувати завдання різної складності та використовуватися для потреб Держслужби з надзвичайних ситуацій, Міністерства оборони та Міністерства внутрішніх справ.

Двигуни підтримують потужність за більших показників температури зовнішнього повітря (з +35 до +60), висот базування та польотів. Максимальна статична висота польоту збільшилась з 1800 м до 2400 м, а динамічна – з 4500 м до 7300 м. Відповідно, зросла і практична дальність польоту з одним додатковим баком – з 780 км до 920 км – та знизилась витрати пального.

Нагадаємо, що за результатами ефективної діяльності підприємств ДК “Укроборонпром” Уряд ухвалив рішення передати в його управління ДП “Завод 410 ЦА”, ДП “Антонов” та Харківське державне авіаційне виробниче підприємство. Місяць тому “Завод 410 ЦА” отримав нові сертифікати, видані Державіаслужбою України. Вони дозволяють підприємству модернізувати новий для працівників вид техніки, а саме вертоліт Мі-8Т, до типу Мі-8МСБ. Також завод отримав сертифікат, яким Державна авіаційна служба України уповноважує його здійснювати власні розробки.

Українська армія отримає сучасні автопаливозаправники

Фахівці ДП “45 експериментальний механічний завод”, що входить до складу ДК “Укроборонпром”, розробили та виготовили два сучасних автопаливозаправники для Збройних Сил України. За всі роки незалежності української ЗС вперше отримують два нових зразки такої техніки.

Спеціалізовані машини АЦ-12-63221 виготовлені на базі шасі автомобіля КраЗ-63221. Крім того,

для потреб Національної гвардії України завершується виготовлення нового автопаливозаправника

АПЗ-5-437041.

Також завод розробив сучасний молоковоз на базі автомобіля ISUZU, який відповідає європейським стандартам. Він адаптований для українських доріг та значно дешевший за європейські аналоги.

Всього у 2015 році “45 експериментальний механічний завод” планує виробити продукції на понад 60 млн грн. Це майже в два рази більше, ніж у 2014 році. Протягом року на підприємстві сплатили понад 7 млн грн податків до бюджетів всіх рівнів. Кількість робітників збільшилася до 350 осіб.

Л-39М1 – швидкі та економічні

Українські військові отримають два швидкі навчально-тренувальні літаки Л-39М1, модернізовані відповідно до викликів сучасності “Одеським авіаційним заводом”, що входить до складу ДК “Укроборонпром”. Літальні апарати отримали якісно нові тактичні можливості та готові до виконання своїх завдань.

“Українська армія отримує все більше техніки, яку спеціалісти Концерну модернізують відповідно до вимог сучасності. Тепер наші льотчики зможуть тренуватися на більш швидких та економічних щодо витрат пального літаках. Ми відходимо від застарілої радянської техніки і надаємо військовим сучасні навчальні літальні апарати, максимально наближені до реальних”, – сказав генеральний директор “Укроборонпрому” Роман Романов.

У результаті модернізації були збільшені показники тяги авіацій-

ної бойової групи.

Використання модернізованого Л-39М1, крім навчального ефекту, дозволяє досягти і економічного ефекту. Він істотно економить авіаційне паливо і технічний ресурс.

Обидва Л-39М1 пофарбовані в цифровий камуфляж – особливий піксельний малюнок, складений з плям або смуг двох чи більше кольорів.

Такий камуфляж на відстані візуально руйнує силует літака, значно ускладнюючи його ідентифікацію. Це дозволяє літально-

ного двигуна типу AI-25ТЛШ та впроваджена більш сучасна авіоніка. У порівнянні з базовою моделлю Л-39, істотно поліпшені швидкість, особливості зльоту і посадки.

На літаках встановлений бортовий тренажерний комплекс типу БТК-39 і принципово новий прицільно-навігаційний комплекс, який значно розширює коло можливостей авіатехніки. БТК-39 надає більше можливостей з практичного навчання пілотів в умовах реальної повітряної обстановки, у тому числі стосовно до літальних апаратів так зва-

му апарату буквально “розчинитися” в небі, ставши майже непомітним.

Цьогоріч “Укроборонпром” в рази збільшив виробництво техніки та почав системно надавати ЗС новітні зразки озброєння.

ДП “Одеський авіаційний завод” – одне з найстаріших авіаційних підприємств не тільки в Україні, але і в Європі. Підприємство надає високоякісні послуги з ремонту авіаційної техніки, модернізації літаків, їх сервісного обслуговування, виготовлення запасних частин і навчання персоналу.

“ХТЗ” планує відновити виробництво 122-мм гаубиць “Гвоздика”

Харківський тракторний завод планує в найближчі два-три роки відновити на своїх потужностях серійне виробництво модернізованих 122-мм самохідних гаубиць “Гвоздика”. Про це заявив гендиректор “ХТЗ” Владислав Губін.

“Ми відновили співпрацю з РНБО, Міноборони, Генштабом, ЗС України. У липні було прийнято рішення про те, щоб на ХТЗ відновлено виробництво військової техніки. В кінці листопада спільним рішенням ХТЗ, МО та Генштабу на

завод були поставлені три комплекти самохідних гаубиць типу “Гвоздика” для глибокої модернізації та “українізації”, – сказав він.

За словами директора, мета виробництва – розібрати і модернізувати, “викоренивши” російські комплекти.

“Ця робота вже ведеться, і за графіком ми плануємо протягом 2-3 років відновити військово виробництво”, – зазначив В.Губін.

“Порівняно з Іраком, війна на сході України навіть жорстокіша”

Із початком війни на Донбасі у війську було обмаль військовиків, що вже мали за плечима бойовий досвід. Відтак, головний сержант взводу охорони старший сержант Повітряних Сил України Анатолій Котішевський перед від'їздом на схід країни був переконаний, що його уміння та навички там обов'язково згодяться. Анатолій, який свого часу пройшов Ірак, а через одинадцять років вистояв на передовій під Донецьком, розповів “Крилам України” про свій життєвий шлях та різницю між двома війнами.

– Ви вже близько 20 років перебуваєте на службі в армії. Чи мріяли з дитинства бути військовим?

– Ні, про кар'єру військового не мріяв. Багато хто розповідає, що ще з дитинства мали бажання піти до війська, в мене ж такого не було. Взагалі, я перший зі своєї родини, хто пов'язав життя з армією. У 18 років (це було в 1994 році) був призваний у Сухопутні війська, службу проходив в Бердичеві і, після невеликої перерви по закінченню строкової служби, пішов на контрактну, але вже в Хмельницькому. В 2003 році з'явилась можливість взяти участь в миротворчій операції в Республіці Ірак.

– Чому вирішили їхати в Ірак?

– Тут не можна назвати якусь одну причину. Багато факторів вплинули на моє рішення. Найважливішим, мабуть, стала можливість реалізувати себе як військового, підвищити кваліфікацію, набути військового досвіду, а також обмінятися досвідом з іноземними колегами. На останню роль зіграло і матеріальне забезпечення, адже в ті роки українська армія була, м'яко кажучи, не на першому місці в пріоритетах держави. А миротворча місія давала багато можливостей для виходу на новий рівень професійного зростання.

– Де саме проходили службу в цій арабській країні?

– В складі 5-ї окремої механізованої бригади я проходив службу на аеродромі в місті Аль-Кут на сході Іраку. Цікаво, що це летовище було збудоване в 60-ті роки радянськими військовими спеціалістами.

– Чи виникали труднощі з адаптацією до жаркого клімату?

– Не притаманний для українця жаркий клімат, звичайно, створював труднощі, але ми змогли досить швидко звикнути і адаптуватись до цього. Були навіть дещо кумедні ситуації. Наприклад, коли тільки-но ми прибули, то одразу ж знайшли місце зі щебенем і розбили наметове містечко, поспавши пісок цим щебенем, адже навкруги пустеля, де пісок нагрівається до 60-70 градусів за Цельсієм. При цьому американські солдати, які перебували на базі раніше за нас, не здогадалися цього зробити і дякували нам за таку ідею. Було і навпаки, коли наші військові робили пожежні щитки. За правилами, там мало бути відро з піском, і американські військові ніяк не могли зрозуміти навіщо ставити відро з піском, коли навкруги пустеля, і піску й так вдосталь.

– Окрім українського контингенту і, як я зрозумів, американського, на базі разом з вами перебували військовослужбовці інших країн? Які стосунки були між військовими різних контингентів?

– Так, окрім американців, з нами служили ще поляки і казахи. Стосунки зі всіма були товариські. До українських солдатів ставились з повагою. Найбільше ми спілкувались з військовими США. Спочатку вони навіть міняли у нас один долар на одну гривню (брали собі на сувеніри). Серед американських військових зустріли і українця, який прожив 11 років в Харкові.

З поляками теж спілкувались. Нам не потрібні були для цього перекладачі. Мовного бар'єру з польськими військовослужбовцями не було. З казахами ми майже не бачились, бо вони охороняли іншу ділянку аеродрому.

– Яке ставлення було у місцевого населення до українських військових?

– З місцевим населенням нам було суворо заборонено спілкуватись. До того ж, аеродром був закритим об'єктом, тому судити про настрої місцевих я не можу. Хоча, коли ми виїжджали на завдання, то люди по-різному реагували на нашу колону: деякі презирливо дивилися, а деякі навіть махали нам рукою і зустрічали з посмішкою. Коли була можливість, то ми допомагали місцевому населенню із забезпеченням питною водою і продуктами харчування.

– А які завдання виконували, якщо не секрет?

– Основним нашим завданням

протиєдна картина життя місцевого населення, яке перебивалося в бідності. При чому багато іракців пішло у незаконні збройні формування, продовжуючи підтримувати ідеї тирана Саддама. Цю картину я згадав, вже перебуваючи на сході нашої держави, побачивши аналогію, коли деякі громадяни України, піддавшись пропаганді Кремля, також пішли у незаконні збройні формування і підтримували тирана Януковича. Досі не можу зрозуміти і, мабуть, ніколи не зрозумію, що штовхає людей на таку поведінку.

– Як довго перебували в Іраку? Чи була можливість якось поспілкуватись з сім'єю?

– Наша ротация перебувала півроку. Дружина дуже хвилювалась протягом всього часу мого перебування там. Мені теж було важко на чужині без сім'ї, без рідних. Сучасні засоби зв'язку, як то скайп чи інші, тоді ще не було, тому доводилось спілкуватись звичайними листами за допомогою польової пошти. Але навіть таке спілкування дуже допомагало в психологічному плані, адже там не було нічого ціннішого за лист з дому.

– Після повернення додому, як склалася ваша служба?

– Як я повернувся з Іраку, мою військову частину було розформовано, але з'явилась можливість проходити службу в Вінниці. А

була охорона аеродрому. Також часто доводилось супроводжувати посадових осіб чи колони з продуктами.

Я був радистом і в колоні їздив на машині зв'язку. За допомогою технічних засобів (так званої “глушилки”), я заглушував радіочастоти по периметру, не допускаючи, щоб наші машини підірвалися на фугасі.

Одного разу, коли супроводжували наше керівництво на брифінг, побували в одній з резиденцій Саддама Хусейна в Вавилоні. Мені запам'яталась розкіш, з якою був побудований палац, і та

оскільки я родом з Барського району Вінницької області, то скористався шансом служити ближче до рідних місць. Так я перейшов з Сухопутних військ в Повітряні Сили.

– Якою була ваша особиста реакція на російську агресію проти України?

– Я вважаю, що обов'язок кожного чоловіка стати на захист своєї держави, якщо це їй потрібно. І для цього не обов'язково бути військовим. Тому я був вражений сміливістю добровольців та наших солдат в перші дні війни. Я не міг залишатись осторонь подій

на сході країни, тому в червні 2014 року за власним бажанням поїхав в зону АТО, де мене направили в Краматорськ. Аби не хвилювати дружину, сказав їй, що поїхав на навчання до Львова.

В квітні 2015 року в складі 5-ї ротації зведеного загону Повітряних Сил України “Дика качка” відбув в місто Авдіївка, що під Донецьким аеродромом. Там знаходився на позиції “Зеніт”, що розташований на лінії зіткнення. Це колишня військова частина зенітно-ракетного дивізіону Повітряних Сил, яка була переведена в інше місце у зв'язку з подіями на Донбасі. Охорону території частини було покладено на зведений загін.

– Наскільки важкою була ситуація на передовій?

– Пости на “Зеніті” неодноразово піддавались обстрілам з мінометів, “Градів” та важкої артилерії. З самого початку було зрозуміло, що вогонь ведуть не шахтарі та прості жителі Донбасу, а професійні військові. Зі сторони ворога були постійні спроби захопити стратегічно важливу точку. Не раз доводилось відбивати напади диверсійно-розвідувальних груп, які намагались проникнути до нас. При явних спробах захоплення або нападу, нам дозволяли відкривати вогонь у відповідь, тому бойовикам так і не вдалось захопити частину. У нас було все необхідне, щоб дати достойну відповідь ворогу.

– Який момент був найстрашнішим за весь час перебування у зоні АТО?

– Після чергового обстрілу з мінометів, по сусідньому посту влучила міна, снаряд потрапив в бойовий комплект зенітників. Пост загорівся. На моїх очах згоріло п'ятеро хлопців, а один був важко поранений. Смерть товаришів – це завжди трагедія. Після того, як переживаєш подібне, розумієш цінність людського життя та людських стосунків.

– Під час перебування в зоні АТО чи підтримували один одного військовослужбовці, які настрої були серед них?

– Звісно, підтримували! Кожен, хто туди поїхав, розумів відповідальність, яка лежала на ньому. Це стосується як відповідальності за захист держави, так і за збереження власного життя та життя своїх бойових побратимів. Хлопці приїздили зі всіх куточків України, і всі були однією сім'єю.

– Як організували побут? Чи вдалось хоч трохи відтворити атмосферу домашнього застінку?

– Дуже не вистачало спілкування з рідними, побутові моменти не

були такі важливі, адже нам допомагали волонтери, до того ж, ми були забезпечені всім необхідним.

Звісно, про домашній затишок не йдеться, але все ж знаходили час і для того, аби відволіктись від постійної війни. Коли була можливість, ми читали книги, які залишали минулі ротації. А ще у нас був кіт, якого звали Ато. Це був наш “антидепресант”, бо подивившись його, позбувалися негативних емоцій вмить! Також дивились іноді телевізор, по якому транслювались лише російські і сепаратистські канали, за що ми прозвали його “сепар-ТВ”. Українське мовлення там глушать, тому доводилось дивитись що є. Іноді від того, що там показували, хотілось сміятись, а іноді й плакати (наскільки ж людям там промивають мізки!).

Ми жили в колишньому овочесховищі. У нас була стіна, де ми вішали малюнки дітей, які волонтери привозили зі всієї України. Це дуже надихало. Ми пам'ятали, для кого і для чого ми тут.

– Чи можна порівняти війну, яка була в Іраку, та війну в Україні?

– Так, можна. Я б сказав, що між ними більше схожого, ніж відмінного. Але, у порівнянні з Іраком, війна на сході України де в чому навіть жорстокіша. В Іраку найчастіше використовувалась стрілецька зброя, адже повстанцями були прості жителі, в Україні ж використовується важка артилерія, танки та багато іншого. Прості мирні жителі не в змозі воювати на спеціальній техніці, це можуть робити лише професійні військові, яких роками готували до цього.

– Як ваша сім'я ставиться до того, що ви військовий? Чи готові знову відправитись на передову?

– Дружина постійно хвилюється, але вже змирилася, що армія стала частиною нашого життя. Я вдячний їй за розуміння і підтримку. В мене ще є дві доньки: одній – 3, іншій – 11 років. Старша дуже пишається, що її батько військовий, адже зараз ця професія повертається в ряди найпрестижніших в країні. За останні два роки армія дійсно дуже змінилась в кращу сторону, і мене це надихає. Сподіваюсь, що реформи в армії не будуть збавляти темпи.

При необхідності ж, за першим покликом, я готовий знову відправитись в зону бойових дій і стати на захист нашої Батьківщини, адже вважаю обов'язком кожного дбати про рідну країну.

Артем Паридуха.

Ми молитимемось за душі загиблих героїв...

У день 75-річного ювілею від дня заснування авіаційних складів ракетного озброєння і боєприпасів Повітряних Сил Збройних Сил України відбулось урочисте відкриття та освячення каплички імені Георгія Переможця.

Капличка збудована на території військової частини власними силами військовослужбовців, за сприяння спонсорів, меценатів та підприємців Хмельницького району.

Освятити капличку архієпископ Хмельницький та Кам'янець-Подільський Антоній і священники навколишніх сіл.

– У дні, коли на сході нашої

Україні ворожі бандитські формування, терористичні угруповання за участю регулярних військ Російської Федерації порушують територіальну цілісність, зазіхають на незалежність, регулярно обстрілюють мирне населення і позиції наших військ, ми не можемо залишатися осторонь, – наголосив у своєму вітальному виступі до особового складу частини і гостей свята командир полковник Микола Сандул.

З березня 2014 року авіаційні склади забезпечують Повітряні Сили та частини армійської авіації Сухопутних військ авіаційними засобами ураження для проведення антитерористичної операції. За цей час було здійснено 176 машинорейсів та перевезено 1060 тонн авіаційних засобів ураження до Миргорода, Мелітополя, Миколаєва, Херсона, Чугуєва, Бродів, Нового Калинова, Прилук, Старокостянтинова, Дніпропетровська і Кіровограда.

– В цій капличці ми молитимемось за душі загиблих Героїв і проситимемо у Бога сил та здоров'я нашим бойовим побратимам і миру, злагоди на процвітання нашій рідній Батьківщині, – підкреслив полковник Микола Сандул.

На урочистих зборах з нагоди ювілею особовий склад військової частини привітали на нагородили грамотами і подарунками представники Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, Хмельницького гарнізону, обласної державної адміністрації та місцевих органів самоврядування. А творчий колектив Хмельницького гарнізонного будинку офіцерів подарував ювілярам півторагодинний святковий концерт.

Олександр Апанович.
Фото автора.

Подарунки від Миколая

До свята Миколая представники окремої радіолокаційної роти з міста Мукачеве по-сусідськи завітали з подарунками до дітей зі спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, що у селищі Домбоків на Закарпатті.

Військових дуже привітно зустріли. Виявилось, що подарунки “за так” маленькі підопічні отримувати не збираються: вони підготували невеличкий концерт з піснями і віршами. В просторому приміщенні спортивної зали дитячі голоси лунали особливо дзвінко і надзвичайно проникливо. Солодкі подарунки дісталися всім, без винятку, хоча на сам захід діти змогли зібратись не всі. Тим, хто захворів та знаходиться на лікуванні, сюрпризи пообіцяв особисто передати заступник директору закладу з виховної роботи Сергій Клочанка.

Окрему вдячність від вихователів і вихованців отримали гості за подарований їхній школі телевізор. Командир підрозділу майор Олексій Ільїн зауважив, що принести таке свято дітям їх невеликому колективу було б важко. Але до допомоги приєдналось багато військових і з інших підрозділів Повітряного командування “Захід”. Офіцери запросили колектив інтернату завітати в гості до військових на найближчих канікулах, і діти з радістю сприйняли цю ідею.

Ірина Баранова.
м.Львів.

Військовослужбовці привітали вихованців “Центру опіки”

Напередодні Нового року Маріупольський дитячий будинок змішаного типу “Центр опіки” відсвяткував свій 17-й День народження. Поздоровити вихованців “Центру опіки” прийшли не тільки випускники дитячого будинку, посадовці міської ради, але й представники групи цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угруповання “Маріуполь”. Військові, як і завжди, завітали не з пустими руками.

З перших днів своєї роботи в Маріуполі група ЦВС опікується цим будинком. Військовослужбовці намагаються полегшити життя дітей у прифронтовій зоні. Як добрих друзів зустрічають завжди представників війська в сиротинці. Цього разу військові організували доставку більш ніж

1,5 тонни продуктів, води, одягу, шкільного приладдя, іграшок та солодких подарунків до Новорічних свят. Навзаєм гості отримали від господарів чудовий концерт та щирі слова подяки.

Наталія Ярмілко.
“Крила України”.
Фото автора.

Посланці Святого Миколая у Гранітному

“У нас нарешті є світло! – такими словами зустріла представників групи цивільно-військового співробітництва сектору “Маріуполь” директор Гранітненської загальноосвітньої школи Леся Коссе. – 36 днів суцільної темряви і холоду позаду. Дякуємо вам за плідну співпрацю, ви наша невідкладна допомога. Завдяки вашим зусиллям ми маємо надію на мирне життя”.

Офіцер групи ЦВС сектору “Маріуполь” Сергій Молчанов розповів, що, аби у селі Гранітне з'явилося світло, необхідна була координація дій між військовими та цивільними структурами. Так, військові забезпечили розмінування полів від Старогнатівки до Гранітного, охорону працівників обленерго, допомагали цивільним ставити електричні опори, адже їх знадобилось аж 110. І кожен крок цієї нелегкої роботи контролювався представниками групи ЦВС.

Також завдяки зусиллям групи ЦВС сектору “Маріуполь” у с.Гранітному працює аптека, тепер тут навіть видають ліки за рецептами лікарів.

І ще у Гранітному нарешті запрацював дитячий садочок. У переддень Святого Миколая офіцери Об'єднаного центру ЦВС у м. Маріуполь, під керівництвом підполковника юстиції Степана Дідуха, виконали роль посланців святого. Вони доставили подарунки вихованцям дошкільного навчального закладу “Ромашка”. Для дітей та вихователів візит військовослужбовців був приємною несподіванкою.

– Дякую, що у такий непростий для країни час ви знайшли можливість та бажання допомогти нашій малечі. Сьогодні кожна дитина відчула, що Святий Мико-

лай про неї не забув, приніс подарунки, яких вона так чекала, – відзначила директор ДНЗ Марія Чорман.

Вихованці дитячого садочка подарували військовим святковий концерт. Дитяча безпосередність

Юрій пообіцяв узяти шефство над цим садочком і надалі допомагати вихованцям та працівникам закладу.

Наприкінці свого візиту офіцери групи ЦВС поспілкувались із мешканцями села, почули їхні по-

розчулила серця офіцерів.

До речі, подарунки для малечі садочка через представників ЦВС передав добродій з міста Луцьк Юрій Шипелик. Також пан

бажання щодо подальшої співпраці та стали героями новомодних селфі.

Наталія Ярмілко. “Крила України”.
Фото Віри Колищак.

Спогади й роздуми про АТО й не тільки

Пропонуємо увазі наших читачів розмову з підполковником Валентином Шелігацьким, який брав участь в антитерористичній операції протягом літа-зими минулого року й керував армійською авіацією в одному з секторів. За високі показники у бойовій і професійній підготовці був нагороджений медаллю “За бездоганну службу” III ступеня.

Його піврічне відрядження до зони бойових дій цікаве в першу чергу тим, що офіцерові довелося виконувати свої службові обов'язки у перехідний період реформування органів військового управління, а надто – тим, що виходив він разом із товаришами по службі не за ротацією, а передавши справи й посаду вже в іншу військову структуру, під вогнем російських систем залпового вогню й артилерійську канонаду...

– Скажіть, будь ласка, а як особисто для вас розпочалась антитерористична операція?

– До зони проведення АТО я потрапив у складі центру авіації та протиповітряної оборони управління оперативного командування “Північ”. У травні 2014 року наша перша ротація виїхала для облаштування командного центру сектору “А”. Я був у складі другої ротації, тому що в першу поїхали перші особи управління, а через місяць ми їх міняли.

– Яке завдання вам довелося там виконувати?

– У складі командного центру сектору “А” я був на-прямоком-оператором на армійську авіацію, представляючи центр авіації та ППО. Під нашим контролем була ударна армійська авіація (Mi-24) і військово-транспортні вертольоти Mi-8. На нас покладалась завдання управління та контролю за діями армійської авіації під час нанесення ударів та евакуації наших поранених і, на жаль, загиблих товаришів. Також ми здійснювали взаємодію з “великою” авіацією Повітряних Сил Збройних Сил України.

– Що найбільше запам'яталось із того часу? Можливо, якийсь епізод сильніше за інші врізався у вашу пам'ять?

– На час виконання обов'язків нашою ротацією припала загибель екіпажу, командиром якого був майор Олег Бірюк, а льотчиком-оператором – капітан Антон Родіонов. На жаль, 20 серпня ми їх втратили. Я пам'ятаю, як ми їх чекали... і не дочекалися. Це сталося, коли екіпаж виконував бойове завдання із знищення скупчення бойової техніки російсько-терористичних військ, що зайшли на нашу територію в районі Георгіївки.

– Скільки часу ви провели там, виконуючи свої обов'язки?

– В АТО я виконував завдання з червня по грудень 2014 року. Після цього наш центр було розформовано, управління оперативного командування перейшло на новий штат і стало називатись оперативним командуванням “Захід”, а ми повернулися до Львова, в Повітряне командування “Захід”.

– Як рідні та близькі поставилися до вашого перебування в зоні АТО?

– Мені було простіше за всіх, тому що ми так стрімко почали службу в оперативному командуванні, що я фактично не встиг перевезти родину зі Львова до Рівного. Це був листопад 2014 року. Почався Майдан, після того – анексія Криму, АТО... Тому, коли я виїхав на схід України, дружина про це навіть не знала. Для родини версія була традиційна – поїхав на навчання. Телефонували, казав, що не можу приїхати додому у Львів, бо інтенсивно “навчаюся”. Фактично, мої дізналися про те, що я там був, уже після мого повернення до Львова, коли дружині потрапили на очі витяги з наказів про відрядження, які я випадково залишив на видноті...

– Знаємо, що ви та деякі ваші побратими нагороджені державними нагородами. Розкажіть, за що саме?

– Так, я отримав медаль “За бездоганну службу” III ступеня за виконання обов'язків у скла-

діння сектору “Смерчів” із російської території, і знаходитесь там керівному складу було вже неможливо. Тому командування сектору прийняло рішення перебазувати командний пункт в більш безпечне місце.

В ніч з 2 на 3 вересня наш розрахунок залишили для здійснення управління військами сектору. Але, оскільки управління військами повинно бути безперервним, не можна було одночасно всім покинути КП, хтось повинен був залишатись. І ось нас 12 чоловік, на чолі з головним оперативним черговим залишилися підтримувати управління. З нами були підрозділи протиповітряної оборони і ще декілька інших, чий відхід було сплановано на більш пізній час. Все це відбувалось в населеному пункті Победа Новоайдарського району Луганської області. Ситуація тоді розгорталась дуже стрімко не на нашу користь, противник міг будь-якої миті з'явитись поруч. І ми це добре розуміли. Проте залишалось рівно стільки часу, скільки було необхідно для завершення передачі управління на знову розгорнутий командний пункт, і вийшли ми лише після того, як отримали відповідний наказ. Виходили з Поби під більш ніж двогодинний “салют” російських “Смерчів”. Фактично, вціліли чудом, а багато хто там залишився назавжди. Саме за цей епізод командування врахувало доцільним нагородити його учасників.

– Чи змінились, на вашу думку, за час АТО Збройні Сили та ставлення до них у суспільстві?

– Змінилося ставлення особового складу до виконання своїх обов'язків, військові стали більш відповідальними і зрозуміли, наскільки важливе те, що вони роблять. Тому що, на жаль, останнім часом, до цих подій, і авторитет Збройних

Сил у суспільстві і, відповідно, самооцінка військових занижувались. Було схоже, що навмисно розвалювали і армію, і державу в цілому. Та нарешті ми всі зрозуміли, що незалежній Україні бути, а вільна Україна без міцних Збройних Сил неможлива. Про це говорить і ставлення людей – таке, як зараз. Я нещодавно стояв на зупинці у формі, і до мене підійшла жіночка й просто сказала: “Хай Вам щастить!”. Я подякував, хоч і трішки розгубився, але це було дуже приємно. Вважаю, такі випадки самі за себе говорять.

– Частина вашої розповіді, разом із іншими історіями хлопців з передової, потрапила до фільму “Побратими”, що був знятий до Дня Збройних Сил України в рамках проекту “Військово-патріотичне мовлення” від Національної академії Сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного у Львові. Ваше ставлення до цього та подібних проєктів?

– Я вважаю, що це – потрібна справа. Після довгих років зниження значення армії для суспільства, люди повинні побачити, кому вони завдячують своїм спокійним життям і мирним небом.

– Яким ви, як офіцер, котрий пройшов вогонь війни, бачите найближче майбутнє Збройних Сил?

– Беззаперечно, це мають бути забезпечені Збройні Сили, тому що бідна армія не може бути боєготовою. Армія – це як автомобіль: в нього потрібно вкласти для того, щоб він гарно їздив. Армія має бути підготовлена, добре навчена, тому що просто вкласти гроші, наприклад, дати велику зарплатню – не дасть того ефекту, що потрібен. Хтось буде використовувати ці гроші, у тому числі, і для самовдосконалення, а хтось – для того, щоб себе загубити. Тому, я вважаю, має бути дуже активний навчальний цикл, мають бути грамотно сплановані

ротації особового складу: це стосується служби в управліннях, служби в частинах для офіцерського складу. Мають бути перспективи виїзду для служби за кордон в багатонаціональні штаби. І щоб всі ці питання вирішувались за прозорими, відкритими і зрозумілими критеріями.

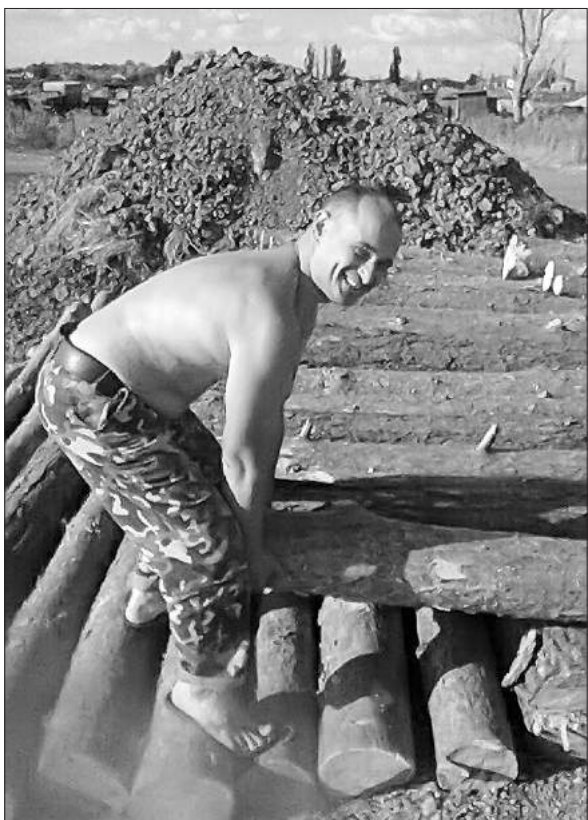
Я маю досвід навчання в академії Збройних сил Турецької Республіки і бачив, як там офіцери прагнуть бути кращими, адже працює система відкритих рейтингів, у яких кожен може побачити своє місце. Рейтинги кожні півроку оновлюються, і військові знають, наприклад, для чого вони повинні краще вивчати англійську мову, для чого їхні дружини вчать англійську.

Мій колега, турецький офіцер, із яким я був знайомий найближче, з відзнакою закінчив навчання в академії та потрапив служити в генеральний штаб. Зараз він служить в Брюсселі (Нідерланди), у штабі Командування об'єднаним угрупованням НАТО в Європі. Це те, чого він прагнув, і завдяки наполегливій праці над собою він цього досягнув.

Маю надію, що наші офіцери так само будуть мати службові перспективи. У нас часто буває: якщо ти толковий спеціаліст, командир тримає тебе біля себе, поки сам далі не піде. А повинно бути, щоб офіцер проявив себе на посаді і йшов далі й далі, якщо у нього все гаразд, сам вдосконалював свої навички і звільняв місце іншим. Саме такими я бачу наші майбутні Збройні Сили.

Коли над Україною нарешті буде мирне небо, і всі, хто її зараз захищає, повернуться живими й здоровими у свої сім'ї, щоб не плакали їхні матері, дружини, а діти не залишались без батьків, Збройними Силами, які вже стануть сильнішими, залишаться процвітати і вдосконалюватись.

Спілкувалися
Віталій Рудковський та
Ірина Баранова.
м.Львів.

ді командного пункту сектору, безпосередньо за участь у подіях, які відбулися на початку вересня 2014 року. Почався відхід наших військ. В цей час вже були залишені позиції і в Луганському аеропорті і в селищах Хрящувате, Новосвітлівка, Лугутине, Георгіївка, наші війська відходили за Сіверський Донець. З першого вересня наша позиція була під інтенсивними

“Для мене це не перша війна. Я усе це прох

Тендітна дівчина Аміна вражає своє мужністю та жіночістю водночас. За національністю вона чеченка, проте пишається тим, що має українське громадянство. Українці справедливо називають Аміну українською Жанною д'Арк, вороги – чеченською терористкою. За більше року на фронті жінка об'їздила всі сектори, практично усю передову, знає особисто майже всіх командирів і сотні бійців. До умов війни Аміна адаптувалась швидко, її практично ніщо не здивувало, адже вона усе це вже бачила в Чечні... Та і чоловік Аміни, Адам Осмаєв, воює на фронті, він є командиром батальйону ім. Дудасва.

Ми були єдині, незалежно від національності і віросповідання

Як і для більшості патріотів, війна для Аміни почалась ще на Майдані. Саме тоді ставлення жінки до України та українців кардинально змінилось.

– Весь час, що я жила тут, я ставилась до українців нейтрально. Зізнаюся чесно, я не відрізняла українців від росіян. На Майдані я зрозуміла, наскільки це самобутня культура. Я почала поважати цю країну і самих українців як народ. Я приїхала на Майдан в середині грудня. Описати кількома фразами те, що там відбувалось, просто не можливо. У мене змінився світогляд. Я працювала лікарем афганської сотні, перев'язала сотні поранених, не раз заглядала смерті в обличчя, була під обстрілами і снайперськими кулями.

Коли вбили Сергія Нігояна, якого Аміна добре знала, вона зрозуміла, влада втопить Майдан у крові. Був шок і бажання змінити країну.

– Майдан просто не міг не перемогти – ми були єдині, незалежно від національності й віросповідання. Перемога на Майдані була тільки першим кроком, і ми знали про це з самого початку. Проте без цього кроку кінцева перемога неможлива.

Ми, чеченці, воюємо з покоління в покоління, хоча ніколи ні на кого не нападали

Уже під час Майдану Аміна розуміла, що війни не уникнути. І вона точно знала, що піде на фронт. Жінка сподівається, що завдяки перемозі України, прийде свобода також і на Кавказ, і, врешті-решт, Росія залишить своїх сусідів у спокої, дасть їм нормально жити.

– Ми, чеченці, воюємо з покоління в покоління, у нас не було жодного покоління за останні кілька сотень років, яке не воювало б з Росією за свободу. Ми ніколи ні на кого не нападали. Ми просто хочемо жити мирно і вільно на своїй землі, в згоді зі своїми сусідами.

Аміна вірить, що незабаром увесь світ почує і зрозуміє, хто є терористом номер один у світі. І докладне максимум зусиль, аби його зупинити.

– Одна проблема: чим далі затягується вирішення цієї загальносвітової проблеми, тим більш складним і кровавим буде

її вирішення в майбутньому. А вирішувати рано чи пізно все одно доведеться.

Жінка прослідковує паралелі між війною в Чечні і в Україні та намагається донести до українського народу усю небезпеку.

– Що буде далі? Я дійсно дуже переживаю за те, що буде далі. Багато хто зараз заспокоївся, особливо в тилу, вважаючи, що це – перемир'я, воно таким і залишиться. Я хотіла б нагадати те, як усе починалось в Чечні в 1994 році.

Не виключаю, що після закінчення війни пов'яжу своє життя з військовою медициною

Коли Майдан плавно переріс у фронт, Аміна пішла медиком-добровольцем у один із батальйонів. Жінка розповідає, що на війні виконує різні обов'язки, і не

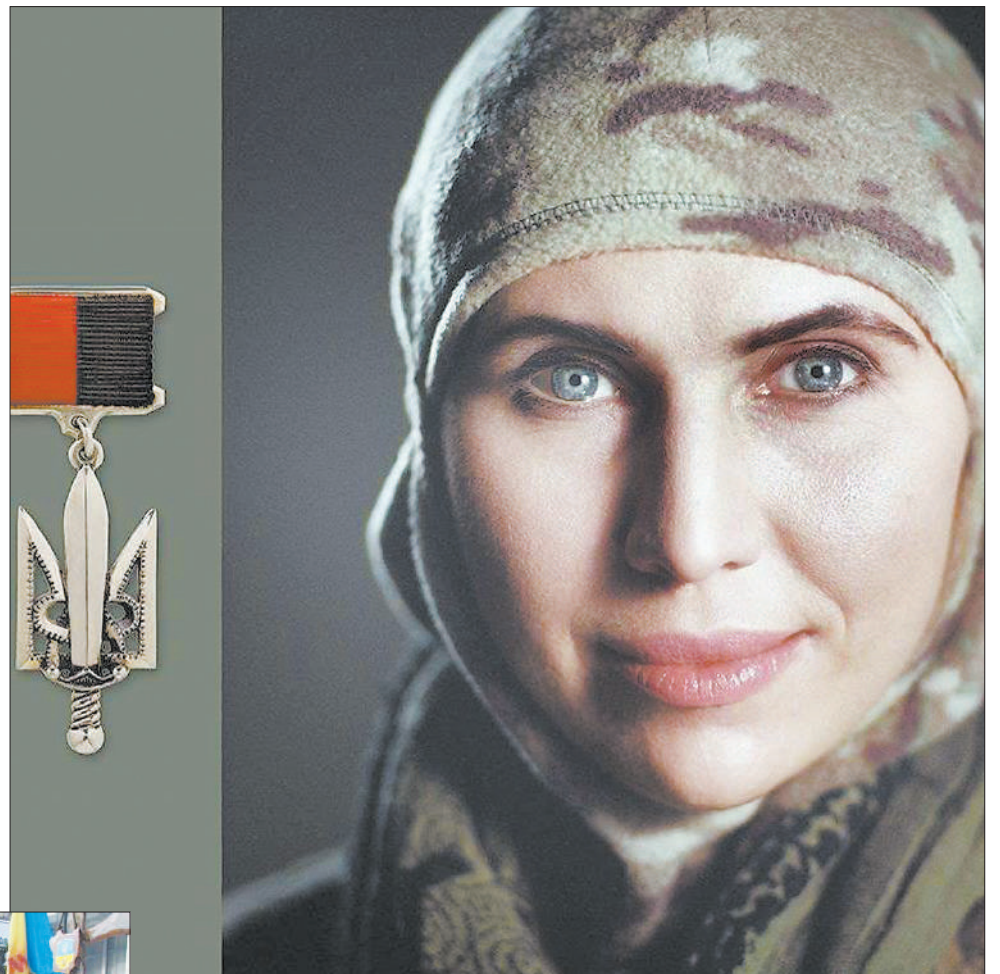

завжди медичні. Вона – проти дискримінації за статевою ознакою на фронті.

– Після Майдану я почала дуже любити та поважати Україну й хочу, щоб усе в неї було добре. Україна – це форпост від зарази російського імперіалізму у всьому світі. Якщо чесно, військова справа мені дуже подобається. Я не виключаю, що після закінчення війни я пов'яжу своє життя з військовою медициною або поїду в якусь гарячу точку з миротворчим підрозділом. Мені подобається це відчуття, цей адреналін, драйв, який буває на фронті. Але мені потрібно точно знати, що ми воюємо за справедливість. Війна не повинна бути заради війни.

Найважчим на війні жінка вважає загибель бойових товаришів.

– На фронті усі дуже швидко об'єднуються, й кожен є для тебе братом. Загибель

нашого командира стала найбільшою втратою.

Батальйону, в якому Аміна служить, не раз доводилось стояти на передовій.

– Пам'ятаю, як ми стояли за 20 кілометрів від Дебальцевого в сторону фронту, охороняли Чорнухине. З трьох сторін навколо нас була лінія фронту. Прямих відкритих боїв тоді не було, але снаряди постійно розривались поряд із нашим розташуванням. Ми

там пробули трохи більше місяця. Були озброєні пістолетами і автоматами, а батальйони з важким озброєнням стояли позаду нас. Тільки пізніше до нас прикомандували батальйон із серйозним озброєнням, і ми відчули себе спокійніше. Я до хлопців ходила і просила, аби вони чогось навчили мене. Теоретично освоїла і міномет, і БТР. А стріляти довелось із усіх видів зброї, що є у нас на озброєнні.

Як тільки Адам вийшов на свободу, одразу вирушив на фронт

Перед виборами в Росії в 2012 році чоловіка Аміни, Адама, засудили за звинуваченням у замаху на Путіна.

– Це було безглузде звинувачення. Наче мій чоловік разом з ще двома людьми варили вдома саморобну вибухову речовину в каструлі за рецептом із інтернету. Результатом такої самодіяльності мав стати теракт по відношенню до Путіна. Чому обрали саме Адама? Чоловіка використовували для тиску на його батька. Його батько ще за радянських часів став головою Чеченнафтопродукту, це досить серйозна організація. Бізнес хотів віджати Кадиров-молодший. До того ж, Адам завжди відкрито виказував свою точку зору. Після перемоги Майдану чоловік відчув сильний духовний підйом.

Часто Адам навіть із гумором згадує той період, ділиться Аміна.

– Буває, увесь день ми в справах, немає часу навіть перекусити. Він каже: “А в тюрмі зараз вечерея. І взагалі, у мене там розклад дня був, я навіть спортом займався...”

Як тільки чоловік Аміни опинився на волі, він одразу вирушив на фронт.

У жінки в ісламі більше свободи, ніж здається через стереотипи

Аміна є мусульманкою, за релігійними переконаннями носить хіджаб. Та жінка запевняє, що мусульманки мають право на активну соціальну позицію та дії. Ніхто за час війни ані слова не сказав Аміні за хустку, за потреби вона завжди знаходила місце, щоб провести обов'язкову молитву.

– Мій чоловік одразу знав про мою активну життєву позицію і що я навряд чи сидітиму вдома. Війна не протирічить нашій релігії. Головне – це наш намір. Якщо він є правильним, то це мені зарахується як хороша справа. Звісно, бажано знаходитись в середовищі мусульман. Умова для жінки – поряд з нею повинен бути або чоловік, або брат.

Жінка намагається бути нічим не гіршою за середнього бійця чоловічої статі. Усе життя займається спортом, бойовим самбо. За професією – лікар-хірург.

Кодила в Чечні. Ще й з тим самим ворогом”

– До речі, рішення стати медиком ухвалила лише тому, що під час Другої російсько-чеченської війни бійцям спротиву не вистачало кваліфікованої медичної допомоги. Узагалі становище бійців під час війни в Чечні та Україні дуже різняться. У вас, можна сказати, почувашся, наче на курорті! Скільки ми в АТО, за всі ці півтора року, жодного дня не було, щоб хтось лишився голодним. Навіть у найгарячіших точках завжди звідкілься беруться волонтери, які привозять харчі, воду, речі першої необхідності. У нас удома партизанська війна ведеться здебільшого в лісах, і часто траплялося таке, що тварини з’їдали приховані припаси, і люди ледь від голоду не вмирили. Серйозною проблемою була неможливість доправляти наших поранених до медичних закладів, оскільки там замість лікування на них чекали тортури. Багато бійців іноді вмирили навіть від цілком сумісних із жителями поранень.

Якщо боєць знає, що за його спиною стоїть вся країна, він стає непереможним

За час війни українці вразили жінку своєю самовідданістю, сприяючи воїнам. Саме це дає досить непоганий шанс на перемогу.

– Ми все ще не перемогли, для цього нам потрібно немало потрудитись. Та найголовніше, що у нас є шанс здобути перемогу. Цього шансу не було б, якби український народ так завзято не допомагав своїй армії. Спочатку – на Майдані, потім – на фронті. Голодний, погано екіпірований боєць є свідомо слабким. А якщо боєць знає, що за його спиною стоять не лише його рідні, але й величезна кількість зовсім не знайомих людей, які моляться за нього, вірять в нього, бажають йому перемоги і постійно підкріплюють своєю допомогою, такий боєць є непереможним. І це відчувається.

Та і українську владу жінка просить так завзято не критикувати. Зміни на краще є повільними, та вони є.

– Ми багато чим не задоволені, часто критикуємо. Але найважливіше, якщо ця критика є заслуженою і конструктивною, ми отримуємо реакцію влади. Звісно, не одразу і не завжди. Але, хто сказав, що перехід від колонії російської імперії, якою наша країна була всього два роки тому, до розвинутої правової держави, та

ще й в умовах гібридної війни, буде простим і швидким. За історичними мірками, два роки – це ніщо.

Аміна переконана, що зараз всі сили Росії в ході цієї гібридної війни направлені на те, аби пересварити патріотів між собою і потім взяти їх беззахисними. Адже саме тоді, коли люди роз’єднані, вони є слабкими.

– Ми пройшли через це в Чечні. Там росіяни своїми діями цькують одних патріотів на інших. Тільки тримаючись разом, українці можуть перемогти. Усі амбіції і образи повинні бути відкинуті. Тільки діалог, тільки особисте спілкування, при чому позитивне спілкування.

Усі патріоти, усі люди, що борються за країну, повинні об’єднатись, а не сваритись на радість нашим ворогам. Інакше вони всіх нас поступово пересварять і знищать. Не повторюйте чеченських помилок – не роз’єднуйтесь. Ми втратили згуртованість й отримали путінську маріонетку Кадірова, чий режим за жорстокістю прирівнюють до сталінського. Кадіровці, які зараз воюють за Росію, ми не вважаємо чеченцями. У них нема ідеї, їхню роботу просто дуже добре оплачують.

Ворога не можна недооцінювати

Аміна впевнена, що ворог є жорстоким і небезпечним, недооцінювати його ні в якому разі не можна.

– Верхівка російської орди, на жаль, є не такою дурною, як нам би цього хотілось. Це – хитрий, безпринципний, небезпечний ворог. Те, як їм вдалось пересварити достойних людей серед нас, підтверджує це. Багато хто з українців лише недавно зрозумів, хто насправді його ворог. Росія нікому не може бути ані

від повернути до себе непотрібну увагу. Навіть за наявності реєстрації, студентського квитка, йдеш собі вулицею, а тебе можуть забрати до міліції, протримати певний час в “мав’ятнику”. Думаю, таким чином вони намагаються ламати людей морально, робити їх такими, як усі. Із цим проблеми не лише всередині Росії, свій “руський мир” вони хочуть нав’язати всьому світу.

Нагородивши мене орденом “Народний герой України”, український народ удостоїв мене високої честі

На запитання про страх за своє життя дівчина відповідає: “Не діждетесь”. Жінка регулярно отримує погрози на свою адресу від чеченців, що живуть в Росії і є прихильниками авторитарного лідера Рамзана Кадірова. Але її це зовсім не лякає.

– Нагородивши мене орденом “Народний герой України”, український народ удостоїв мене високої честі. Вірю, що зможу відповідати високому званню і довірі. Я вважаю, що в цілому ми усе робимо правильно. Звісно, як завжди і у всіх, трапляються помилки і прорахунки. Але у нас є тверда рішучість пройти по обраному шляху до кінця. Переможного кінця. Пройти достойно і чесно. І це допомагає у складних ситуаціях, надихає друзів і змушує ставати безсилим ворогів. Україна має все для того, аби бути успішною країною, але перед світанком завжди бувають найтемніші часи.

У Аміні практично немає цивільного одягу. Жінка запевняє, що в нього некомфортно переодягатись на якихось кілька днів чи навіть тижнів...

– Коли приїжджаєш на мирну територію, 3-5 днів не можеш зрозуміти, що відбувається, бо звук, що всі люди живуть війною. А коли потрапляєш у звичайне життя, бачиш людей, які не в темі, і в душі це викликає роздратування. Ти розумієш, що це неправильно, але нічого з цим не можеш зробити. Згодом це, звичайно, проходить. Хотілося б, щоб у нас було якомога більше досвідчених психологів.

P.S. Аміна разом з чоловіком мріють про власний будиночок десь в горах. В українських Карпатах. Та це буде потім, а зараз потрібно будувати нову історію України.

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

сестрою, ані мамою, вона може бути лише мачухою. Якщо наш досвід і наше знання спільного ворога хоч трохи допоможе українцям у цій війні, ми будемо вважати, що все, що ми тут робимо – не даремно.

Жінка поділилась, що коли вона проживала в Росії, її внесли до списку неблагонадійних громадян. Вона мала постійні затримання, бесіди, виховні роботи.

– В Росії немає жодного сенсу брати участь в якихось мітингах. Виходиш, і за кілька хвилин тебе, разом з іншими людьми пакують в “автозаки”. У мене були свої завдання, які не афішую, але погляди завжди висловлювала відкрито. Тому влада назавжди внесла мене до списку неблагонадійних громадян. На Північному Кавказі та Москві мала постійні затримання, бесіди, виховні роботи. Вільний духом людині там дуже складно жити. Носіння навіть хіджабу – при-

Польща закупить більше “Спайків”

Польща розмістила замовлення на придбання додаткової партії ПТРК великої дальності Rafael Spike-LR ізраїльської розробки. Про це повідомляє janes.com.

Контракт на поставку ПТРК підписаний тиждень тому і передбачає поставку 1000 ракет. При цьому, усі ракети виготовлятимуться в Польщі за ліцензією на заводі компанії ZM Mesko. Перші 100 ракет планують

поставити у війська вже через рік. Передача останньої партії очікується у 2020 році. Відповідно до умов контракту, усі нові пускові установки мають оснащуватися монтажною рамою для встановлення на колісних БМП Rosomak.

Перший норвезький пілот випробував F-35

Минулого тижня перший норвезький пілот здійснив політ на винищувачі F-35 Lightning II. Як повідомляє інтернет-видання sputniknews.com, подія відбулася на базі ВПС США Люк в Арізоні, де у складі об'єднаного центру триває підготовка льотчиків та техперсоналу з інших країн-замовників F-35.

Перший політ норвежця пройшов відповідно до передбаченого плану. Зокрема, пілот відпрацював сценарій нанесення повітряного удару по командах передових наземних навідників. Загалом, зараз підготовку проходять три норвезькі льотчики. ВПС Норвегії планують закупити 52 винищувачі версії F-35A.

НАТО отримає “Глобал Хоук” у власній модифікації

Нещодавно на базі Палмдейл, що у Каліфорнії, фахівці компанії Northrop Grumman провели перші льотні випробування створеного за вимогами НАТО стратегічного розвідувального БЛА RQ-4B Global Hawk. Про це повідомляє видання flight-global.

Безпілотник створений на базі RQ-4 Block 40 за програмою НАТО AGS (Система виявлення наземних цілей). Апарат оснащений радаром Northrop-Raytheon MP-RTIP (оснащений активною ФАР) з синтезованою апертурою із можливістю цілевказівки по мобільних наземних цілях. За функціональними можливостями комплекс тотожний

літаку Northrop E-8C JSTARS із однією лише різницею у тому, що безпілотник позбавлений можливості управляти бойовими діями наземних військ. Крім того, RQ-4B у версії НАТО матиме можливість працювати по морських цілях та обмінюватися розвідувальними

даними.

Загалом, до програми AGS долучилися 28 країн НАТО, 15 із яких беруть участь у фінансуванні. Програмою передбачається побудувати п'ять безпілотних літальних апаратів, що будуть розгорнуті на одній із військових баз в Італії.

Об'єкт ПРО в Румунії набув “технічної спроможності”

Після кількох років будівництва об'єкт ПРО США в Румунії набув “технічної спроможності” вирішувати поставлені перед ним завдання. Про це минулого тижня повідомив defensenews.com. Поки що про це оголошено попередньо. Офіційне ж повідомлення про набуття “технічної спроможності” виконувати завдання ПРО оприлюднять пізніше у Бухаресті.

На практиці це означає, що об'єкт повністю укомплектований персоналом, обладнаний комплектами РЛС, необхідними системами управління та, власне, протиракетами SM-3. Цей об'єкт є основою системи ПРО, створення якої було оголошено адміністрацією президента США Барака Обами. Також вона включає в себе й морську частину ПРО, що забезпечується чотирма есмінцями США. Попередньо відомо, що перехід об'єкта в розряд боєготового відбудеться у першому півріччі наступного року.

Об'єкт ПРО дислокований на території авіабази ВПС Румунії. Тут встановлена багатфункціональна РЛС Aegis SPY-1 і протиракета SM-3 Block IIA з оперативною дальністю знищення цілей до 2500 км. Кількість персоналу бойової зміни складає 11 осіб, які нести службу за принципом

ротації щопівроку.

Командування цим об'єктом здійснюватиметься у межах єди-

ної системи ПРО НАТО. Окрім румунського об'єкта, схожу станцію зведуть у Польщі.

Перші NH90 у протичовновому варіанті поставлені до Швеції

Компанія Airbus Helicopters поставила перші протичовнові вертольоти NH90 для ВМС Швеції. Як повідомляє asdnews.com, вертоліт оснащений підводним гідролокатором і РЛС тактичного радіусу дії.

Раніше Швеція замовила 18 машин цього типу: тринадцять у пошуково-рятувальному варіанті та п'ять у протичовновому. Втім, минулого тижня шведи підписали додаткову угоду на поставку ще чотирьох протичовнових вертольотів. Таким чином, кількість гелікоптерів, призначених для виявлення підводних човнів, досягне дев'яти. Машини цього типу оснащені електродистанційною системою управління та ідеально підходять для патрулювання в районі Балтійського моря, кількість інцидентів у якому значно зросла за останні кілька років.

F-16 отримають радари з АФАР

У Конгресі США тиждень тому заявили про початок фінансування в 2016 році програми щодо заміни бортових радіолокаційних станцій американських винищувачів F-16. Про це повідомив член Комітету з питань Збройних сил Конгресу США Френк Лобіондо.

Зокрема, Лобіондо заявив, що у Конгресі визнають гостру необхідність модернізації парку винищувачів F-16. Тому такий крок не лише підвищить рівень обороноздатності країни, а й дозволить це здійснити з використанням найбільш актуальних і доступних за ціною технологій. Це не лише зекономить бюджетні кошти, які

витрачаються на оборону, а й час, необхідний для модернізації літаків.

Загалом на заміну РЛС F-16 передбачено виділення \$ 40 млн. Конгресмен не уточнив тип та виробника нового обладнання, але відомо, що це буде радіолокаційна станція з активною фазованою антенною решіткою.

Система управління ракетою-носієм “Союз-ФГ” – українська

Українським підприємством розроблена і поставлена система управління ракетою-носієм “Союз-ФГ”, яка доправила в космос корабель “Союз ТМА-19М”.

Ракета-носії “Союз-ФГ” вивела на космічну орбіту транспортний пілотований корабель “Союз ТМА-19М”, система управління якої розроблена і виготовлена Державним науково-виробни-

чим підприємством “Об’єднання Комунар”. Про це повідомив глава Державного космічного агентства України Любомир Сабадош.

Корабель доставив на Міжнародну космічну станцію новий екі-

паж у складі Юрія Маленченка (Роскосмос), Тімоті Копра (NASA), а також Тімоті Піка (Європейське космічне агентство). На борту МКС їх зустріли Михайло Корнієнко і Сергій Волков (Роскосмос), а також Скотт Келлі (NASA). Екіпажу належить виконати ряд наукових програм, серед яких – відпрацювання нових біо- і нанотехнологій і багаторазові виходи у відкритий космос. Тривалість експедиції складе 174 дні (до 5 червня 2016 р.

У програмі перебування екіпажу на МКС значить проведення наукових досліджень, забезпечення штатного функціонування МКС, а також участь у стикуванні з МКС кораблів “Прогрес МС”, “Прогрес МС-02”, “Союз ТМА-20М”, Cygnus, Dragon (SpX-8) і Dragon (SpX-9).

Головний конструктор ДНВП “Об’єднання Комунар” Станіслав Яценко зазначив, що фахівцями підприємства проведений цикл випробувань на наземних комплексах і здійснено успішний пуск 15 грудня з “Гагарінського” стартового майданчика космодрому Байконур.

Ізраїль визнав втрату супутника російського виробництва

Ізраїльська компанія Spacесom визнала втрату орбітального супутника AMOS-5 російського виробництва. Про це у спеціальному листі компанія проінформувала фондову біржу Тель-Авіва, повідомляє видання The Times Of Israel.

Spacесom вказала, що не в змозі управляти супутником і приймати з нього дані. За її словами, поломка носить безповоротний характер, оскільки апарат перемищається по нерозрахованій орбіті. Апарат був застрахований на суму 158 млн доларів і приносив приблизно третину прибутку компанії.

Супутник призначений для забезпечення послуг зв’язку та широкопasmового інтернету на території Африки та Ізраїлю. Апарат був виведений на орбіту в грудні 2011 року за допомогою ракети-носія “Протон-М” та розгінного блока “Бриз-М” і повинен був працювати протягом 15 років. Зв’язок з ним втрапився 21 листопада 2015 р.

Супутник AMOS-5, виготовлений компанією “Інформаційні супутникові системи імені Решетньова” в місті Красноярськ, містить елементи від європейського концерну Thales Alenia Space. Причину неполадок російська сторона повинна назвати 28 грудня.

ISRO планує запустити свою першу сонячну місію Aditya в 2019 році

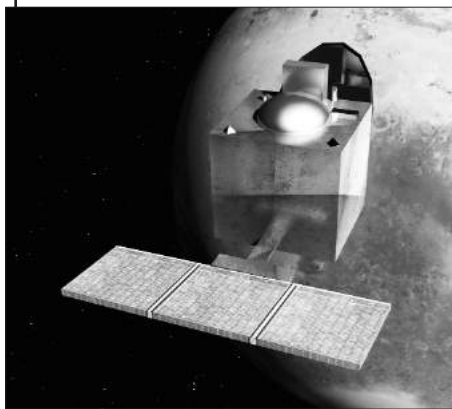
Індія планує направити до Місяця другий зонд Chandrayaan в 2017 році, а також запустити першу сонячну місію Aditya. Про це повідомив офіційний представник Індійської організації космічних досліджень ISRO.

“Апарат Aditya (“Сонце”) буде важити близько 400 кг, – зазначив він. – Завданням першої індійської сонячної місії стане вивчення світла з орбіти навколо в першій точці Лагранжа L1, де

сили гравітаційного тяжіння Землі і Сонця рівні. Вона знаходиться на прямій, що з’єднує Сонце і Землю, на відстані близько 1,5 млн км від Землі”.

Перша сонячна місія обійдеться Індії в 3,7 млрд рупій (понад 56,7 млн \$).

За словами представника ISRO, другий місячний зонд Chandrayaan-2 приземлиться на Місяці в 2017 році. Він продовжить індійську програму з вивчення природного супутника Землі, розпочату апаратом Chandrayaan-1, який був запущений в жовтні 2008 року. Апарат пропрацював на навколomisячній орбіті 312 днів, відправивши на її поверхню ударний зонд.

Американська приватна конструкторська компанія SpaceX зуміла вперше успішно приземлити свою ракету-носієм назад на Землю після запуску її у космос. Це приземлення – історичне досягнення у справі повторного використання космічних ракет-носіїв.

Ракета Falcon 9 вивела на орбіту 11 супутників зв’язку, після чого повернулася на платформу на базі Військово-повітряних сил США на мисі Канаверал у Атлантичному океані і приземлилася у вертикальній позиції.

Вважається, що повторне використання ракет-носіїв зможе зменшити вартість космічних програм та відправлення вантажів у космос. Зазвичай запуск ракет на орбіту дуже витратний – металеві ступені звичайних ракет згорають при входженні назад до земної атмосфери.

До цього інженери SpaceX здійснили чотири невдалі спроби приземлити Falcon-9 назад на платформу. При першій і третій спробах – у січні та квітні цього року відповідно – ракети вибухали після приземлення на платформу. А в лютому –

Історичне приземлення

під час другої спроби інженерів – Falcon-9 приземлилася м’яко, але в океан: через погані погодні умови платформа не була направлена на місце посадки ракети. Під час останньої спроби – у червні цього року – ракета вибухнула одразу після запуску.

Цього разу запуск Falcon 9 пройшов бездоганно: оновлена ракета-носії, заввишки у 23 поверхи, стартувала із мису Канаверал і вже за 10 хвилин повернулася на платформу, яку для приземлення перемістили на 9 км на південь від місця запуску. Працівники SpaceX вибухнули шквалом лементу, оплесків і святкувань, спостерігаючи у прямій трансляції, як величезний білий циліндр ракети, оточений помаранчевою кулею світла, приземляється на платформу.

“Ласкаво просимо додому, крихітко” – написав у Twitter голова компанії Елон Маск. У SpaceX також назвали запуск і повернення ракети “неймовірно хвилюючим”.

– Це для нас уперше на мисі Канаверал, і я навіть не можу почати описувати ту радість, яку наша ко-

манда зараз відчуває, будучи частиною історичного приземлення ракети-носія, – заявив бригадний генерал бази Військово-повітряних сил США на мисі Канаверал Вейн Монтейт.

SpaceX домовилася про другий політ свого пілотованого корабля до МКС

NASA уклало з компанією SpaceX контракт на виконання другого пілотованого польоту до Міжнародної космічної станції. Про це 19 грудня повідомило американське авіакосмічне агентство.

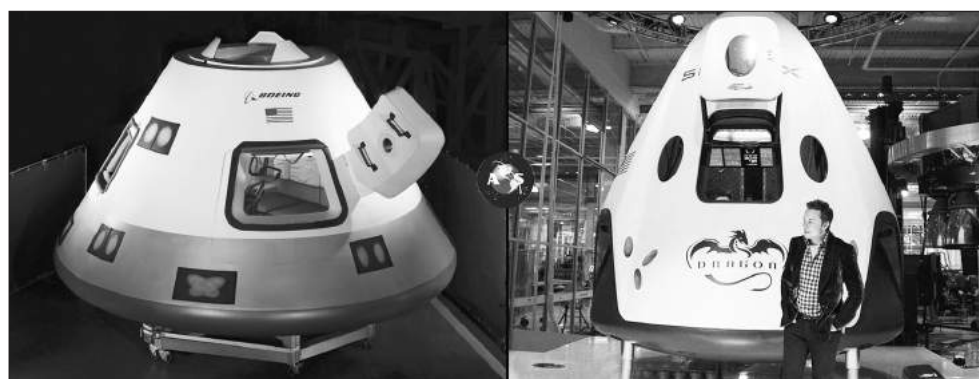
“Після сертифікації NASA кожен з кораблів (Boeing CST-100 Starliner та Crew Dragon) повинен буде зробити два запуски до станції на рік. Розміщення зараз заявки на ці місії є для нас курсом на стійке майбутнє на борту космічної станції”, – заявила менеджер пілотованої програми NASA Кейті Людерс.

Контракт на перший пілотований політ зі SpaceX NASA уклало 20 листопада. Раніше, у травні 2015 року, замовлення в рамках програми залучення приватних компаній до розробки нових пілотованих систем, отримав авіабудівний концерн Boeing. Дати майбутніх польотів і те, яка з компаній в пілотовану місію відправиться першою, буде визначено пізніше.

NASA розраховує, що комерційні пілотовані місії на МКС з використанням корабля Boeing CST-100 Starliner та SpaceX Dragon відновлять можливість США щодо участі в пілотованій космонавтиці і дозволять збільшити кількість часу, присвячену науковим дослідженням на борту орбітальної лабораторії.

За розрахунком NASA, комерційні пілотовані запуски за цією програмою в підсумку обійдуться США дешевше, ніж доводиться платити Роскосмосу за доставку астронавтів на МКС. Очікується, що практична реалізація її почнеться в 2017 році. Однак, як попереджає відомство, якщо не буде отримано необхідного фінансування в повному обсязі в 2016-му і наступних роках, доведеться і далі користуватися послугами Росії з доставки астронавтів на орбіту.

Замовлення в рамках програми робляться за два-три роки до дат передбачуваних стартів, щоб у кожній компанії було достатньо часу для виробництва та складання ракети-носія і космічного корабля. Також залучені компанії повинні успішно завер-

шити всі необхідні сертифікаційні процедури, перш ніж NASA видасть остаточне схвалення на політ. Кожен контракт передбачає можливість забезпечити від двох до шести місій.

Космічний апарат, за запропонованими вимогами, повинен буде перевозити на станцію до чотирьох астронавтів і 100 кілограмів вантажу. Він повинен залишатися пристикованим до станції протягом терміну

до 210 днів і бути готовим до використання як засіб екстреної евакуації на Землю в разі потреби.

У 2014 році NASA обрало компанії SpaceX і Boeing для будівництва пілотованих космічних кораблів Dragon SpaceX і CST-100 Starliner відповідно. Загальна вартість робіт з їх створення оцінюється в 4,2 мільярда доларів для Boeing і 2,6 мільярда доларів для SpaceX.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

28 грудня – 10 січня

28 грудня 1992 р. засновано військову частину А0549. Командир – О.С.Онищук.

28 грудня 1994 р. здійснив перший політ легкий транспортний конвертований літак Ан-74ТК-100.

28 грудня 2001 р. відбувся перший комерційний політ модернізованого найбільшого в світі транспортного літака Ан-225 "Мрія", екіпаж О.В.Галуненка.

29 грудня 1955 р. здійснено перший запуск БР Р-11М - носія ядерної зброї ОКБ С.П.Корольова. Для ракети була створена спеціальна пускова установка, що підвищило мобільність ракетного комплексу.

30 грудня 1941 р. засновано військову частину А4324. Командир – М.М.Донченко.

30 грудня 1957 р. відбувся перший політ дослідного літака Ан-12.

31 грудня 1890 р. прозвучала доповідь М.Є.Жуковського "Нові дослідження про літання".

31 грудня 1968 р. відбувся перший у світі політ надзвукового пасажирського літака Ту-144.

1 січня 1957 р. "День Д" плану "Дропшот" (1949) американської ядерної агресії проти СРСР. Планувалося скинути 300 атомних і 29000 звичайних бомб. План був скасований, коли виявилася здатність радянських ракетно-ядерних сил завдати ворогові неприйнятний збиток.

2 січня 1959 р. запущено автоматичну міжпланетну станцію "Луна-1".

4 січня 1952 р. відбувся перший пілотований політ авіаційної крилатої ракети КС-1.

4 січня 1958 р. перший у світі штучний супутник Землі увійшов в атмосферу і припинив існування.

5 січня 1969 р. здійснено запуск міжпланетної станції "Венера-5".

5 січня 1973 р. з літака Ан-12Б з висоти 800 м вперше в світі проведено десантування бронетанкової техніки (БМД-1) з екіпажем.

7 січня 1916 р. перший політ здійснив літаючий човен М-9 Д.П.Григоровича.

10 січня 1935 р. перший політ здійснив гігантський літаючий човен Latecoere Late 521. Він мав 6 двигунів Hispano-Suiza 12Ybrs-2 V-12 потужністю 650 к.с., встановлених в гондолах під крилом типу парасоль.

ВІТАЄМО ІМЕННИКІВ

28 грудня 1959 р. народився директор казенного підприємства "Зміївський ремонтний енергомеханічний завод" С.В.Щербаков.

В.П.Шкідченко.

31 грудня 1948 р. народився заступник ГК ВПС ЗС України з ВР (1999-2004) Б.П.Коротков.

1 січня 1948 р. народився Міністр оборони України (2001-2003)

1 січня 1959 р. народився заступник командувача Військово-Морських Сил з авіації – начальник управління (морської авіації) Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України В.І.Черненко.

1 січня 1967 р. народився головний інженер зенітно-ракетних військ штабу Командування Повітряних Сил ЗС України В.П.Михиденко.

2 січня 1946 р. народився заступник командувача ВПС ЗС України з тилу (1992-2002), голова Вінницької міської організації ветеранів ЗС В.В.Павленко.

2 січня 1959 р. народився заступник командувача ПС ЗС України з логістики – начальник логістики (2004-2011) В.А.Шатов.

8 січня 1960 р. народився начальник штабу – заступник начальника авіації Командування ПС ЗС України І.М.Янушевич.

Євграф Крутень. Билинне ім'я аса

Киянин капітан Євграф Крутень, із дня народження якого 17 грудня виповнилося 125 років, був одним із кращих льотчиків-винищувачів періоду Першої світової війни, соратником легендарного Петра Нестерова. Льотчик-новатор досконало освоїв вищий пілотаж, відпрацював прийоми повітряного поєдинку, зробив значний внесок до основ бойового застосування винищувальної авіації, був ініціатором створення спеціалізованих винищувальних частин для боротьби з авіацією противника.

Євграф Крутень народився 17 грудня 1890 року у Києві, на Інститутській вулиці, 11, де проживали його батьки. Батько, Микола Євграфович, кадровий військовий, служив секретарем окружного інтендантського управління Київського військового округу. Остання посада – штабс-офіцер доручень IV класу. Мати, Кароліна Карлівна, була дочкою полковника Карла Венковича.

В 1908 році Євграф Крутень закінчив Володимирський Київський кадетський корпус, а в 1911 році – Костянтинівське артилерійське училище. Вже через рік став підпоручиком, служив в артилерії другої кінно-гірської дивізії.

Захопившись авіацією, Крутень засипав начальство рапортами про переведення з артилерії в новий рід військ. Врешті-решт, 6 серпня 1913 року він був направлений до 3-ї Київської авіаційної роти для підготовки на льотчика-спостерігача. Саме звідси й почалася слава дорога Крутень в авіації: він зараховується в 11-й авіаційний загін під керівництвом штабс-капітана Петра Нестерова.

Заручившись рекомендацією Петра Нестерова, Євграф Крутень вступив до військової авіаційної школи у Гатчині, яку в 1914 році закінчив з відзнакою.

Льотній справі вчився на французькому літаку Farman F.16. Брав участь у перельоті "Гатчина – Псков – Рига – Ревель – Гатчина". Перед самим закінченням льотного курсу, 23 серпня 1914 року, Євграф Крутень двічі виконав "мертву петлю", або "петлю Нестерова, а через два дні після цього в повітряному бою трагічно загинув його вчитель штабс-капітан Петро Нестеров...

На фронт Крутень прибув у вересні 1914 року і воював спочатку в 21-му корпусному, а потім в 2-му армійському авіазагоні.

Крутень літав на двомісному французькому біплані Voisin, блискуче виконуючи розвідувальні і бомбометальні завдання. 5 квітня 1915 року Євграф Крутень вперше в історії авіації організував і здійснив груповий нічний політ у тил противника, отримав важливі відомості про вороже розташування, скерував із повітря артилерійський вогонь. Дізнавшись про жорстоку розправу німецьких льотчиків над російськими санітарними поїздами і госпіталями, Крутень очолив "наліт відплати" і особисто скинув шість бомб на ворожі укріплення. А 30 липня 1915 року він отримав свою першу повітряну перемогу.

У травні 1916 року штаб-капітан Є.М.Крутень став командиром 2-го авіа-

ційного загону винищувачів. Вже через місяць було прийнято рішення про створення перших винищувальних підрозділів.

З величезним піднесенням Євграф Миколайович займався організацією авіазагону, навчанням пілотів правил повітряного бою. Його загін базувався поблизу міста Броди на Львівщині. У найкоротші терміни авіагрупа стала справжньою загрозою для противника: це був міцний бойовий колектив асів повітряного бою.

У листопаді 1916 року Крутень відправили до Франції для вивчення нових літаків і бойового досвіду союзників. Там Євграф Крутень воював в ескадрильї "Лелек" групи А. Брокера (GC 12). За один бойовий місяць Крутень збив 3 ворожих літаки. Одночасно з боями в повітрі, Євграф Крутень штурмував позиції противника і здійснював

Є.Крутень біля збитого ним "Фокера"

Залишки літака "Ньюпор-17", на якому розбився Євграф Крутень 16 червня 1917 р.

розвідувальні вильоти. За бойові заслуги у Франції був нагороджений "Бойовим Хрестом з пальмовими гілками". Вже на той момент Євграф Крутень, так само як і Петро Нестеров, став одним із піонерів тактики повітряного винищувального бою.

19 квітня 1917 року він був призначений командиром 2-ї бойової південно-західної авіаційної групи. У частині в Крутень був незаперечний авторитет, і при цьому найтепліше ставлення з боку підлеглих. Євграф Крутень володів чудовою професійною якістю: поєднання хоробрості й льотної майстерності.

Прийом повітряного бою, розроблений Крутень, полягав в наступному: він піднімався вище за літак противника і різко атакував його з боку сонця. Після цього знижувався на 50-100 метрів нижче за ворожий літак і, знаходячись в невидимій зоні ("мертвому конусі"), стріляв по противнику кулеметною чергою.

На рахунок Євграфа Крутень – 20 способів атаки ворожих літаків як оди-

ночних, так і парних або групових, описаних в брошурі "Повітряний бій". Саме Євграф Крутень першим запропонував вести парні військові операції, справедливо вважаючи пару літаків ефективним бойовим засобом.

Найкращі пілоти Німеччини в бою з Крутеньом незмінно програвали. Він не мав собі рівних у повітрі і при цьому залишався гуманним навіть по відношенню до противника. Відомий випадок, коли Євграф Миколайович, збивши літак противника, постарався передати інформацію про його загибель сім'ї загиблого.

Цікавий такий випадок із бойової біографії Крутень: на висоті 3000 метрів в його літаку закінчився бензин. Але по дорозі на аеродром льотчик зустрів ворога і, не роздумуючи ні секунди, атакував і знищив його, не маючи в баку ані краплі пального.

6 червня 1917 року, при посадці на аеродром біля села Плотиці на Тернопільщині без пального в баку, капітан Крутень на літаку Ньюпор-17 зірвався в штопор і розбився. Цього дня він збив свій останній ворожий літак Фоккер, захищаючи розвідувальний літак Вуазен від нападу трьох австрійських винищувачів. Загиблому Євграфу Крутенью не було і 27 років...

Після Петра Нестерова, Євграф Крутень був одним з найкращих бойових льотчиків-винищувачів. Справжня причина трагедії так і не була встановлена: чи то відмовила система керування літаком, пошкоджена в бою, чи то остаточно зносився мотор, чи то позначилося бойове поранення Крутень, що перешкодило впоратися з управлінням.

Так само, як і його вчитель Петро Нестеров, Євграф Крутень був похований у Києві, на кладовищі при Вирубецькому монастирі. Через багато років коштом славетного авіаконструктора Олега Антонова на його могилі встановили новий пам'ятник.

Олександр Щелканов.
м.Вінниця.

Легендарний “кіборг” завітав до альма-матер

Герой України танкіст майор Євген Меживікін завітав до альма-матер у Харкові. Минулого року, виконуючи бойові завдання поблизу Донецького аеропорту, його екіпаж знищив 5 ворожих танків. А сам офіцер був визнаний одним із кращих танкових асів України та представлений до найвищої державної нагороди – ордена “Золота Зірка”.

Колишній випускник факультету військової підготовки “Харківської політехніки” зустрівся з товаришами по навчанню та поспілкувався з курсантами випускного курсу. Користуючись нагодою, він дав декілька порад майбутнім командирам.

– Ви, як майбутні офіцери, несете особливу відповідальність перед Батьківщиною. Ви повинні завжди бути першими, готовими до виконання будь-яких завдань, щодня долати більш високу планку, сміливо і впевнено йти уперед та багато працювати над со-

бою, – звернувся майор Євген Меживікін до випускників факультету. – Командирські якості офіцер здобуває, не лише прийнявши посаду. Більшість із них здобуваються і вдосконалюються на усіх щаблях військової служби, починаючи з курсантських погонів.

Після зустрічі почесний гість відвідав оновлений музей навчального закладу та зустрівся з викладачами факультету. Він подякував їм за нелегку працю, самовідданість та зусилля, яких вони докладають, готуючи майбутніх захисників України.

Харківські школярі привітали поранених бійців

Кадети Харківської Державної гімназії-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою “Кадетський корпус” разом з представниками лідерів шкільного самоврядування Харківської обласної ради старшокласників відвідали поранених бійців у Військово-медичному клінічному центрі Північного регіону.

Хлопці та дівчата привітали захисників Вітчизни з Новорічними святами, розповіли про своє прагнення

миру та побажали скорішого одужання. Також під час спілкування діти подавали військовослужбов-

цям малюнки та солодощі та фрукти.

Отже, суспільство не залишає військовослужбовців на самоті зі своїми проблемами. Працюючи з пораненими бійцями чи надаючи лікарям посильну допомогу, кращі представники української нації проявляють свою громадянську позицію та подають приклад гуманності.

За словами командувача військово-медичної установи, завдяки народній допомозі, хворі відчують реальну підтримку і скоріше одужують.

У “Країні щастя”

На сторінці Повітряного командування “Захід” в мережі Фейсбук був оголошений конкурс дитячого малюнка на довільну тематику.

Перший етап конкурсу було завершено до Дня Святого Миколая. Переможцями стали Ліна Марчук та Ярослав Солтис зі своїми роботами “Янгол везе подарунки в дитячий будинок” та “Мирне небо”. Організатори конкурсу вже відп-

равили переможцям подарунки. Але не залишили поза увагою й інші учасники конкурсу – кожен отримає “від Миколайчика” солодкий сюрприз.

Багато діток наших військових пережили тижні і місяці хвилювань, чекаючи на своїх батьків з зони проведення антитерористичної операції. І саме для них особливо важливо вміти не утримувати, а виражати свої емоції та спрямовувати почуття в творче русло.

**Ірина Баранова.
м. Львів.**

У Києві відкрили хостел для учасників АТО

Нещодавно у столиці відкрили хостел для бійців АТО. Головна його відмінність від інших подібних закладів у тому, що тут можна жити не кілька днів, а більш тривалий час. Тут мешканцям надають тимчасовий притулок і реабілітацію.

Відкрити заклад вирішили громадські активісти. Чинники Оболонського району на прохання виділити їм приміщення відреагували швидко, проте під хостел надали підвал житлового будинку. Незважаючи на умови, хлопці заїхали і в таке приміщення.

Уже за три місяці власними силами волонтери та колишні учасники АТО перетворили підвал у затишне місце. Тепер тут є кухня, духова, зручні ліжка та туалет. Допомігав хто чим міг: хто пральну машину придбав, а хто посуд передав. Волонтери ж надали будівельні матеріали. Тепер бійці можуть тут безкоштовно проживати, харчуватися, поки не влаштуються на роботу та не знайдуть інше житло. Незабаром планують відкрити ще й реабілітаційний центр.

Як говорить волонтер Віра Тимошенко, бійці самотужки готували приміщення до проживання. Після поранень та контузій така “трудотерапія” для воїнів була важкою, адже вони й досі лікують свої рани, тому ремонт тривав довго.

– Дякувати Богу та добрим людям, напівпідвальне приміщення з руїн перетворилось на приміщення, де тимчасово зможуть жити Герої, котрі захищали Батьківщину від ворога. Моя заслуга в цьому зовсім мізерна. Але я дуже рада, що нарешті приміщення набуло

такого привабливого вигляду. Тут із задоволенням можуть переночувати або трохи пожити бійці, – розповідає Віра.

Підтримали учасників АТО і депутати Київради від “Об’єднання “Самопоміч”. Вони зустрілись з бійцями, аби особисто дізнатися про потреби військових. Активісти впевнені в тому, що подібних хостелів необхідно будувати якомога більше. Адже саме така підтримка та реабілітація необхідна нашим захисникам нині.

Ярослава Зоріна. “Крила України”.

Яку атмосферу треба створити для бійців на новорічні свята? Поради тернопільського психолога

З наближенням Новорічних і Різдвяних свят з’являється особлива атмосфера. Люди метушаться, усюди новорічна символіка, прикрашені дерева і будинки. Відчуття радості турбує демобілізованих воїнів, котрі все ще переживають бойовий стрес. Ці люди потребують особливого ставлення у новорічний період.

Солдати, які звертаються за психологічною допомогою, розповідають, що бояться новорічних свят.

Психотерапевт, координатор центру психологічної допомоги “Крок на зустріч” Любов Медведь пояснює, що новорічна символіка, атрибутика, відчуття свята, веселі посмішки, гучні колядки, феєрверки не співпадають з внутрішнім станом воїнів. “Нам варто розуміти, що солдат переживає багато речей, які він не встиг пережити на війні. Він відсипається, йому потрібно не 8 годин, як іншим людям, а 10-12 чи 16 годин, залежно від того, що з ним було на війні. Він хоронить товаришів, яких загинуло дуже багато, і йому потрібно пережити цей траур.

Можливо, суспільство не розуміє, як можна переживати за людиною, з якою був три дні в окопі, і її

не стало. А насправді, ця людина могла бути дуже цінною. Він переживає почуття провини, може переживати почуття неповноцінності, адже не може виконувати ту роботу, яку виконував раніше. Йому потрібно “віддихатися”, адаптуватися і зрозуміти себе заново, почати нове життя в тих умовах і з тими фізичними й психологічними особливостями, які в нього зараз є!”

Спеціаліст радить доносити цю інформацію до членів сімей військових, щоб вони розуміли, у якому стані воїн, і ставилися до цього стану як до тимчасового, який потрібно пережити і в який потрібно допомогти солдату подолати.

Джерело: www.0352.ua

Зимові фестивалі України

Куди податися взимку? Хоча ця пора буває холодною та часто непривітною, та це не значить, що треба весь час провести вдома. Навіть взимку є безліч цікавих святкувань та фестивалів, які варті вашої уваги. Тим більш, що зима – це Новорічні та Різдвяні свята, які кожному до серця ще з дитинства.

В огляді IGotoWorld.com представлені зігравальні, веселі та навіть екстремальні фестивалі. Грудневі свята, фестивалі у січні та навіть у лютому. Знайдуться веселощі та смаколики як для любителів солодощів, так і для тих, хто не може жити без смачного та соковитого м'яся. Не варто і дітей залишати вдома. У нашому огляді ви знайдете фестивалі, на які варто взяти з собою малечу.

“Європейська зима”, Київ

Це святкове дійство із європейським присмаком. Тут гості зможуть спробувати страви кухонь Франції, Італії, Німеччини, Іспанії та, звісно, України. На фестивалі “Європейська зима” кожен охочий дізнається про національні традиції цих країн. Тут буде вдосталь розваг та веселощів. Конкурси, колядки, яскраві сюрпризи – це все чекає на киян та гостей столиці.

Презентуватимуть традиції кожної країни почергово. Кожній дадуть на презентацію кілька днів. Першими на Поштову площу вийшли німці – 13-18 грудня, 19-21 – англійці, потім 22-25 – італійці, 26-30 – французи, 31 грудня – 4 січня – темпераментні іспанці. Завершувати свято будуть українськими національними традиціями.

Час та місце проведення: 12 грудня – 10 січня, Поштова площа, м. Київ.

Новий рік на Софії, Київ

Грандіозні святкування Нового 2016 року та Різдва Христового, які триватимуть майже місяць! 26-метрова ялинка, прикрашена цукерками та яскравими іграшками, святий Миколай, вокалісти та цілі колективи, які колядуватимуть, співатимуть і танцюватимуть для вас! Тут обиратимуть найкращого тенора України. У вас є шанс побачити це дійство живо. На фестивалі у грудні і аж до середини січня працюватимуть ярмарок та пряниковий будиночок, тут дітвору зможе награтися досхочу.

Тут у вас є можливість яскраво та весело зустріти прихід 2016 року та вітати народження Спасителя Ісуса Христа.

Час та місце проведення: 19 грудня – 16 січня, Софійська площа, м. Київ.

“Червене вино”, Мукачеве

Мукачівський винний фестиваль – один із найстаріших та найвідоміших не тільки на Закарпатті, а й далеко за його межами. Святкування розпочинають щорічно у день Василя, 13 січня. Назва фестивалю гово-

рить сама за себе – це ярмарок вина. Закарпаття завжди славилось цим сонячним напоєм. Навіть нині чи не у кожному дворі можна побачити виноградники. Господарі щороку роблять із нього вино. У тих районах, де виноградників немає, вино також роблять, але з малини та смородини.

“Червене вино” – це фестиваль, на який з'їжджаються десятки виноробів з усієї області та сусідніх регіонів. Такі святкування – єдиний шанс продати свою продукцію, адже ліцензія на продаж коштує замарні гроші. На фестивалі можна спробувати не тільки сонячний напій, а й бринзу, карпатський мед. Тут, звісно, є шашлик та інші м'ясні наїдки в угорців, які вельми вправні у їхньому приготуванні.

Час та місце проведення: 13-17 січня, парк Перемоги, м. Мукачеве, Закарпатська область.

Фестиваль гентешів, Геча

Цей фестиваль не для слабких нервами. “Гентеш” у перекладі з угорської – “різник”. Ці майстри заготові свинини роблять свою справу на самому фестивалі. Назва фесту угорською звучить як “Діснотор”, що перекладається з угорської як “свиня”, “тор” – “поминки”. Свиней ріжуть, опалюють, обсмажують м'ясо і влаштовують так звані “поминки” за свинею.

Якщо процес заготівлі для вас може бути надто шокуючим, то краще прийти на фестиваль по обіді чи ближче до вечора. Тоді вже тут можна скуштувати м'яся: гурку, сало, пікницю, запашний богроч. Готуватимуть усе етнічні угорці, тож готуйтеся до досить гострих страв, але неймовірно смачних!

Час та місце проведення: орієнтовна дата проведення – 30-31 січня. Село Геча, Берегівський район, Закарпатська область.

Свято пампуха, Львів

Запашні та м'якенькі пампухи! З маком, яблуками, картоплею, сиром та навіть із трояндним варенням. Такого різноманіття цієї страви ви не знайдете ніде. На святі пампуха буде безліч пампушок.

У 2016 році на фесті зведуть велику Пампухову хату. Тут гості святкування зможуть скуштувати пампухів за рецептами різних країн світу.

Досвідчені гасдині та молоденькі пані зможуть спробувати свої сили у приготуванні пампушок. Також на святі визначатимуть кращого чорта та ангела. Тут танцюватимуть, колядуватимуть і просто веселитимуть-

ся від душі. Звідси ви зможе надіслати святкову листівку з Різдвяної пошти і зробити приємність рідним та близьким таким символічним подарунком. Свято пампуха вважається одним із найоригінальніших фестивалів січня.

Час та місце проведення: 7-10 січня, площа Ринок, м. Львів.

“Питні меди”, Івано-Франківськ

Медовуха, медовиця, мед, хмільний мед – назв цього напою безліч, як і його смаків. Про питний мед згадують ще у літописах часів Київської Русі та навіть у кельтському епосі. Надзвичайно смачний та корисний напій у вас є можливість спробувати у Івано-Франківську на фестивалі. Медовуха на ягодах, травах – усе з екологічно чистих продуктів із Карпатських гір.

На фестивалі можна спробувати не тільки хмільний напій, а й натуральний мед (квітковий, гречаний, весняний та осінній). Тут вам і розкажуть, який сорт варто купити, щоб підлікуватися чи вживати для профілактики різних захворювань. Також на ярмарку зможете вибрати вироби із бджолиного воску. Особливо корисні та пахучі – натуральні косметичні засоби.

Час та місце проведення: дата фестивалю ще не визначена, орієнтовно – середина січня; вулиця Д. Вітовського, м. Івано-Франківськ.

Також буде безліч різдвяних та новорічних фестивалів. Ось кілька з них.

“Спалах Різдвяної зірки”, Львів

Під час фестивалю коляда лунатиме у старовинних хатках “Шевченківського гаю”. Майже у родинному колі зі смачними та запашними пампухами і трав'яним чаєм, у затишній атмосфері... Тут співатимуть та виступатимуть вертепи, організовуватимуть веселі конкурси та різдвяні ігри. Долучитися до цього сакрального дійства є можливість у кожного!

На другий день колядники пройдуть вулицями міста Лева. Коляда лунатиме у кожному куточку. Якщо не вдасться потрапити на першу частину у музеї, то не минайте нагоди побачити колядників на площі Ри-

нок, біля Оперного театру та в інших локаціях. Це автентичне дійство запам'ятається вам надовго!

Час та місце проведення: 7-8 січня, Музей архітектури та побуту “Шевченківський гай”, центральна частина Львова.

Серед всіх святкових фестивалів у січні є і екстремальний, і гурмистичний. Про них – далі.

Повітроплавний фестиваль “Різдвяні польоти”, Кам'янець-Подільський

Так новий рік ви ще не зустрічали. На повітряній кулі! Кілька разів на рік у Кам'янець-Подільському організовують польоти. Якщо влітку на такий експеримент може погодитись і дитина, то взимку, та ще й в перші дні нового року – далеко не кожен. Морозне повітря та суворі зимові пейзажі стародавнього міста не залишать вас байдужим до цього виду екстремальної розваги.

Тут у вас є також шанс поглянути на стародавній Кам'янець-Подільський з висоти пташиного польоту. Такі враження надихають на звершення у новому році.

Польоти – платні. Індивідуальні:
 • 2 особи+пілот – 6000 грн;
 • 3 особи+пілот – 7000 грн;
 • 4 особи+пілот – 8000 грн;
 • політ у складі групи – 2000 грн/особа.

Час та місце проведення: 6-9 січ-

ня, центр повітроплавання “Триглав”, м. Кам'янець-Подільський.

Фестиваль “Маланка”, Вашківці

Це справжній карнавал у січні! А ви, мабуть, і не підозрювали, що в Україні є щось подібне. Тутешні статечні газди та хлопчики перебираються у різні химерні костюми та маски. Вони ходять від хати до хати і віншують. Називають цих фантастичних персонажів Переберії.

14 січня цих химер можна побачити на вулицях міста, вони таке виробляють, що... у голові не вкладається. Гості свята сміються від душі! Наостанок Переберії йдуть до річки. Тут вони всі гуртом купаються у крижаній воді! Повірте, на цьому святкуванні є що глянути, та і світлина вийдуть дуже цікаві! Час та місце проведення: 13-14 січня, м. Вашківці, Чернівецька область.

Національне свято шоколаду, Львів

Мешканці міста Лева вже не уявляють свого життя без шоколаду. У місті – купа кав'ярень, де можна спробувати різні види цього смаколика. Та справжня феєрія для ласунів – це Свято шоколаду. Тут у львів'ян та гостей міста є можливість спробувати різні види шоколаду. А ще побачити, як майстри шоколадної справи роблять із цілих шоколадних гліб неймовірно красиві та витончені скульптури.

Спробувати зробити шоколад власними руками на цьому святі буде можливість у кожного. Також витончені любительки подіумів зможуть оцінити сукні із шоколаду під час показів. Не залишайте вдома і малечу, адже тут працюватиме школа шоколаду для дітей. Врешті,

буде весело всім! А справжні поціновувачі солодощів будуть у захваті! Свято чекає на вас!

Час та місце проведення: 26 лютого – 6 березня, Львівський палац мистецтв, м. Львів.

Як бачите, цієї зими буде безліч забав, святкувань та дійств, які здатні повернути кожного з нас у дитинство. Колядки, щедрівки звеличуватимуть прихід Христа, танцями та новорічними подарунками зустрічатимуть 2016 рік, сонячним напоєм та іншими смаколикми ласуватимуть любителі вина, гостренької угорської кухні чи львівського шоколаду. Є всі шанси, що це будете саме ви! Тож поспішайте і замовляйте разом зі своєю другою половинкою тури по Україні чи збирайте дружню компанію і вирушайте до обраного міста!

Свято чекає на вас!

Джерело IGotoWorld.com.

2015 рік приніс українському спорту як приємні сюрпризи, так і розчарування. Безперечно, тріумфом можна назвати вихід Національної збірної України з футболу на Євро-2016, що відбудеться у Франції, та історичний вихід "Динамо" Київ (вперше за 17 років) у плей-оф Ліги європейських чемпіонів. Поряд з цим розчарували вболівальників футболісти дніпропетровського "Дніпра" та донецького "Шахтаря". Дніпряни виступили з сврокубків, а гірники продовжать боротися лише за трофей Ліги Європи.

Який результат 2015-го?

І як тут не згадати про болючий удар для усіх вболівальників боксу від Володимира Кличка, який віддав усі свої чемпіонські пояси Тайсону Фьюрі: "Настав момент, коли не я володів поясами, а вони мною", – так критично прокоментував свою поразку український чемпіон-важковаговик. Однак продовжує радувати, і не лише українців, символ нашої національної гордості – кримський боксер Олександр Усик, який успішно представляє Україну на міжнародній спортивній арені, перемагаючи суперників у блискучих і видовищних боях.

Тож, як кажуть, це спорт: тут є і перемоги, і поразки, які змушують замислитися над помилками і до-

дати більше спортивної злості та волі до перемоги.

У 2015 році відбулися й серйозні зрушення на трансферному ринку. Вперше за часів трансферних рекордів Андрія Шевченка українці стають одними з найбажаніших футболістів у топ-клубах Європи. Тоді як іспанська Севілья вже придбала Євгена Коноплянку за кілька десятків мільйонів євро, у придбанні ще однієї української зірки – Андрія Ярмоленка, зацікавлені такі і гранди, як мадридський "Реал" та каталонська "Барселона". Хоч у жовтні 2015 року Ярмоленко і підписав з "Динамо" новий контракт терміном до 2020 року, таки не полишив думки про те, аби пограти у котро-

мусь із топ-чемпіонатів Старого світу.

Звичайно, футбол та бокс у нашій державі є найбільш популярними, однак не варто забувати й про досягнення у інших видах змагань. Чудові результати наших шахістів, легкоатлетів, дівчат у художній гімнастиці, спортсменів у зимових дисциплінах щоразу нагадують світу про Україну, підняттям національного прапора під час нагороджень.

Сподіватимемось, що український гімн у 2016 році на спортивних аренах світу чути частіше, ніж року, що минає!

Юрій Ігнат.
"Крила України".

Вболівальники вибрали пісню збірної України на Євро-2016

З 16 по 20 грудня вболівальники української збірної мали змогу вибрати пісню, яка стане музичною візитівкою нашої збірної у Франції та звучатиме перед оголошенням складу команди. В результаті відбору, піснею збірної України з футболу на чемпіонаті Європи 2016 року стане "Їхали козаки" української рок-групи "Тінь Сонця", повідомляє прес-служба Федерації футболу України.

З самого початку конкурсу вболівальникам було представлено чотири пісні та надано можливість запропонувати свій варіант. Більшість учасників голосування вказали в коментарях пісню "Їхали козаки" групи "Тінь Сонця", тому вона також була додана до переліку музичних композицій.

У проєкті взяли участь понад 15 тис. осіб, голоси яких розподілилися таким чином: 42% – за пісню-переможця, 37% – за пісню "Вставай" "Океану Ельзи", 9% – за "Червону Руту", 4% – за "Весна" гурту "Воплі Відоплясова", 3% – за "Смереку" групи "Mad Heads".

Нагадаємо, що чемпіонат Європи з футболу в 2016 році проходить у Франції з 10 червня по 10 липня. Збірна України гратиме в групі С. Перший поєдинок на Євро-2016 збірна України проведе проти Німеччини 12 червня в Ліллі, потім 16 червня в Ліоні зіграє проти Північної Ірландії. Останній матч групового раунду проти збірної Польщі Україна проведе 21 червня в Марселі. Готувати збірну до чемпіонату буде тренер Михайло Фоменко, контракт з яким був продовжений.

ТЕХНОЛОГІЇ

Тканина, що зупиняє вибух бомби на борту літака

Складна комбінація різних матеріалів з їх різними властивостями дає Fly-Bag неймовірну стійкість до розриву і дії полум'я: випробування технології, проведені кілька місяців тому, пройшли з повним успіхом. Вибуховий пристрій, захований у валізі і складений у вантажний відсік літака, який

вже відлітав своє, не спричинив ніяких руйнувань. При цьому в контрольному варіанті з тим же вибуховим пристроєм, що не захищений Fly-Bag, у екіпажа і пасажирів на висоті не було б жодних шансів.

За словами творців Fly-Bag, головна хитрість тут в тому, що матеріал не тільки міцний, але і еластичний. Це дозволяє швидко гасити енергію вибухової хвилі і навіть елементів, якими може бути начинений вибуховий пристрій. При цьому ця тканина набагато легше і дешевше посиленіх вантажних контейнерів, які нерідко застосовуються в останні роки для підвищення безпеки авіаперельотів, а гнучкість матеріалу полегшить монтаж захисного шару.

– З точки зору безпеки перельоту завжди існує ризик того, що хтось пронесе щось небезпечно на борт, – говорить фахівець з безпеки Метью Фінн. – Тому технологія Fly-Bag приймає цей ризик: так, хтось може щось і пронести, але небезпеку спрацювання бомби на висоті можна нейтралізувати. У тканини, яка використовується в технології Fly-Bag, чергуються шари з текстилю та композитів, у тому числі і надміцного арамідного волокна, більш відомого під торговою назвою "Кевлар".

Справді, важко уявити спосіб, яким можна було б змусити мільйони авіапасажирів масово перейти на дорожні сумки й валізи Fly-Bag. Але ось авіаперевізники цілком можуть почати оснащення вантажних відсіків своїх літаків новим засобом захисту.

Нове паливо не забруднює атмосферу

Південноафриканські вчені розробили нове унікальне тверде паливо, яке при спалюванні не виділяє забруднюючих атмосфері викидів і складається з несподіваних інгредієнтів: вугільного пилу і водоростей. Паливо, назване Coalgae, легко виробляється, коштує дешево і згорає без утворен-

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

ня диму.

Розробка може забезпечити ринок для повторного використання від 50 млн до 60 млн тонн вугільного пилу на рік, виробленого як побічний продукт вугільної промисловості, а також скоротити до 40% імпорту нафти в Південну Африку.

Професор Бен Зілія спільно з командою співробітників Університету Нельсона Манделі Метрополітан (Nelson Mandela Metropolitan University, NMMU) розробили метод отримання брикетів, що не викидають шкідливих речовин при спалюванні та виготовлені із вугільного пилу, який є не особливо цінним продуктом вугільнодобувної промисловості, і звичайних водоростей.

Близько 30% вугілля втрачається у вигляді пилу, за словами Бен Зілія, що складає мільйони тонн щорічно. Вугільний пил – одне з джерел забруднення навколишнього середовища, і поява способу переробки цих відходів у корисне паливо за допомогою водоростей, вирощених в штучних ставках, допоможе вирішенню не тільки енергетичної, а й екологічної проблеми. Коли брикети Coalgae нагріваються, утворюється високоякісна сира нафта, при спалюванні якої не утворюється диму.

Хоча дослідники цілеспрямовано проводили експерименти для отримання нового палива на основі водоростей, події, які призвели до створення брикетів Coalgae, були випадковістю. "Ми експериментували з вирощування водоростей в пластикових мішках, коли помітили, що деякі з них просочилися крізь пакети і сформували концентрований водоростевий "піріг". Це підштовхнуло нас до роздумів, і ми вирішили, що, якщо змішаємо водоростевий "піріг" з вугільним пилом, то можемо отримати нове паливо".

Ліжко, яке врятує власника від землетрусу

Щоб уберегти людей від смерті під час землетрусу у власній постелі, винахідник Ванг Венксі розробив ліжко власної конструкції, яке здатне перетворюватися на саркофаг

Китайський винахідник випустив ліжко, яке здатне уберегти власника від смерті під час землетрусу, ще у 2010 році, проте лише зараз він допрацював розробку.

Найбільш поширеною причиною загибелі людей в землетрусах є руйнування будівель, причому ситуація посилюється, якщо катастрофа відбувається вночі.

Ліжко з металевим каркасом обшите вогнетривким матеріалом автоматично ховає людину в спеціальний відсік із заздалегідь заготовленим запасом їжі та води, медичними препаратами та респіраторами.

Вбудовані датчики контролюють сейсмічну активність і стежать за тим, щоб при закритті саркофага не ушкодив кінцівки свого господаря.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію
видання: **КВ 17301-6071/ПР** від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс **22242**.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олександрович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 6648 Зам. № 152250.
Перший редактор **Сергій Свенцицький**

Шведський автовиробник Volvo представив преміум-седан S90

На початку грудня шведський автовиробник Volvo презентував новітній седан преміум-класу S90, офіційна прем'єра якого має відбутися вже у січні наступного року в рамках проведення Детройтського автосалону. Експерти авторинку вже оцінили новинку як автомобіль, що здатен суттєво потіснити німецьких автовиробників як традиційних лідерів у преміум-сегменті.

Новинка побудована на платформі SPA, що також використана на показаному в минулому році XC90. А це означає, що набір двигунів та опцій будуть схожими. Найпотужніший серед силових агрегатів – це гібридна установка на базі дволітрового бензинового турбованого двигуна потужністю 320 кінських сил та 88-сильного електромотора. Сумарно такий гібрид продукує 408 "котячок" та 640 Нм обертового моменту. При цьому, агрегатується він лише восьмиступінчастим "автоматом". Тільки на електромоторах такий седан може подолати 45 км. Середня ж ви-

трата пального складає близько двох літрів на сто кілометрів шляху.

У негібридному варіанті на S90 може встановлюватися такий саме 2,0-літровий бензиновий мотор чи 2-літровий турбодизель на 235 к.с. і 480 Нм. Динаміка розгону до сотні складає 5,8 та 7,3 секунди, а середнє споживання пального – 7,3 та 5,8 літра відповідно. Можуть агрегатуватися як ручною, так і автоматичною коробками передач. У моторній гамі S90 буде ще один дволітровий турбодизель на 190 к.с. і 400 Нм, який працю-

ватиме лише з механічною трансмісією. Розігнати машину до сотні із таким двигуном вдасться за 8,2 с.

Витрата пального – 4,1 л/100 км.

Традиційно для шведської марки – гарний набір опцій безпеки. Серед них – напівавто-

матична система утримання в смугі руху Pilot Assist та система City Safety, що здатна уникати перешкод вдень і вночі аж до повної зупинки автомобіля.

Довжина автомобіля складає 4963 мм, ширина – 1890, висота – 1443, колісна база – 2941 мм. Кліренс – 152 мм. Передня підвіска – незалежна на подвійних поперечних важелях, задня – багатоважільна з поперечною ресоркою. Інтер'єр, традиційно для авто подібного класу, оздоблений шкірою, деревом та "м'яким" пластиком. На центральній консолі – мінімум кнопок та величезний екран мультимедійної системи, із якого можна здійснювати управління усіма системами автомобіля.

Сергій Клименко.
"Крила України".

Пісня "Світ, підтримай Україну! Russia go home" претендує на участь у Євробаченні-2016 від Великої Британії

У Великобританії у національному відборі конкурсу Євробачення-2016 братиме участь співачка з Лондона Діана Месс з піснею про війну в Україні "World, Support Ukraine". Музичний кліп демонструє мітинги української громади в столиці Великобританії, а також епізоди про військове життя в Україні. Авторство самої пісні належить українському музикантові Андрію Лободі.

Сама Діана, на своїй сторінці у Facebook написала: "Нарешті я можу похизуватися кліпом на трек проекту VSE.SVIT "World Support Ukraine". Відверто кажучи, за те, щоби пісня прозвучала так, як звучить, а кліп був таким, яким ви його бачите, прийшлося поборотися. І я пишаюся результатом, досягнутим моєю командою. Я не претендую на глянець чи славу. Я просто вірю, що кожний голос небайдужої людини до цієї беззмисної та безкінечної війни на Донбасі може змінити історію. Я вірю, що разом з вами ми зможемо підтримати Україну, і, співаючи пісню, будемо почуті всім світом. Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни! Світе, підтримай нас!".

Також співачка відзначила свої зусилля, які вона доклала для отримання очікуваного результату. Виконавиця зворушливої пісні сподівається на те, що після перегляду кліпу, що демонструє боротьбу людей за незалежність України і звільнення від "путінського режиму", всі жителі світу підтримають багатостраждальну державу. Вона також додала, що кошти від продажів треку будуть передані на лікування поранених та постраждалих від війни.

Крила України ПЕРЕДПЛАТА
Видання можна передплатити у відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2016 рік передплатний індекс – 22242 на сторінці 45
Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).
Вартість передплати на 2016 рік:
282 грн 12 коп. – на 12 міс. 71 грн 16 коп. – на 3 міс.
144 грн. 06 коп. – на 6 міс. 23 грн 72 коп. – на 1 міс.

								Новорічне дерево										Найпівнічніший штат США
Гнучка тропічна рослина		Єлисаветград	Огорожа		Місто в Ємені								Охоронець роду у первісних релігіях					Бог Сонця у давніх єгиптян
								Український музичний гурт		Український письменник								
			... Лорак		Зображення оголеної натури								Морська промислова риба					Епоха
Марка літака			Ім'я Різдвяного персонажа на Заході															"Літаюча" тарілка
Касторований бик	100 м²	Онука Діда Мороза	Кормова частина палуби				Свійська тварина	Персонаж "Снігової королеви"	Марка літака	Бурштин								
													Колоча акула	Одиночний вектор				
	Антипод торі у британському парламенті																	Тринітролуол
			Міра земельної площі															
																		Олива
																		Легендарний український силач
		Старовинна французька монета				Змія родини гадюкових	Ріка в Сибіру	Кримінальна подія у III Рейху										
	Напій з ягід, фруктів чи овочів	Духовне звання				Столиця В'єтнаму												Нота
	Майстер повітряного бою				Столиця Башкортостану	Низький жіночий голос	Духовий музичний інструмент				Вид японського драмтеатра							
Батьківщина "Бітлз"		Півострів у Центральній Америці	Сирийський диктатор								Несамовитий крик							Словесне змагання
																		Виконавець першого нічного тану
							Глибока крута западина				Американська хокейна ліга							Український поет
Військовий священик		Найпрестижніша кінопремія									Музичний інструмент							Витривалість до низької температури
								Кістяк			Хижак родини куницевих		Церковно-адміністративний округ	Нота				
																		Спосіб морського бою
								Союз трьох монархій у Європі										
								Жіноче ім'я	Місто в Україні			Міра ваги коштовного каменя						
Шахова нічия		Потенційний клієнт у маркетинзі	Майданчик у цирку	Невелика мавпа	Місто в Індії													Кисломо-лочний напій в Азії
																		Фруктові дерева